L'Evangèli del Reialme de Dieu

Es la solucion!

Vos rendètz compte que Jèsus diguèt que la fin pòt pas arribar fins que lo Reialme de Dieu siá predicat al mond coma testimòni?



"Lo lop tanben demorarà amb l'anhèl … Faràn pas de mal ni destruiràn sus tota Ma montanha santa, Perque la tèrra serà plena de la coneissença del Senhor Coma las aigas cobrisson la mar." (Isaïas 11:6,9)

Per

Bob Thiel, Ph.D.

L'Evangèli del Reialme de Dieu

Es la solucion!

Per Bob Thiel, Ph.D.

Copyright ©2016/2017/2018/2019/2022/2025/2026 by Nazarene Books. Edition 3.0. Booklet produced for the *Continuing* Church of God and Successors, a corporation sole. P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483, U.S.A. ISBN: 978-1-63660-113-7.

Perqué l'umanitat pòt pas resòlver sos problèmas?

Sabètz que las primièras e darrièras causas que la Bíblia mòstra que Jèsus predicèt concernissián l'evangèli del Reialme de Dieu?

Sabètz que lo Reialme de Dieu èra l'accent dels apòstols e dels primièrs que los seguiguèron?

Es lo Reialme de Dieu la persona de Jèsus? Es lo reialme de Dieu Jèsus que viu sa vida en nosautres ara? Es lo Reialme de Dieu un tipe de reialme futur real? Creiretz çò que la Bíblia ensenha?

Qu'es un reialme? Qu'es exactament lo Reialme de Dieu? Qué ensenha la Bíblia? Qué ensenhava la Glèisa crestiana primitiva?

Vos rendètz compte que la fin pòt pas arribar tant que lo Reialme de Dieu serà pas predicat al mond coma testimòni?

La fotografia de la cobèrta de davant mòstra un anhèl jacent amb un lop, compausada per Burdine Printing and Graphics. La fotografia de la cobèrta de darrièr es una partida del bastiment original de la Glèisa de Dieu a Jerusalèm, presa en 2013 pel Dr. Bob Thiel.

CONTENUT

1. L'umanitat a las solucions? p. 4

2. Quin Evangèli predicèt Jèsus? p. 9

3. Lo Reialme èra conegut dins l'Ancian Testament? p. 20

4. Los Apòstols ensenhèron l'Evangèli del Reialme? p. 26

5. De fonts fòra del Novèl Testament ensenhavan lo Reialme de Dieu p. 35

6. Las glèisas greco-romanas ensenhan que lo Reialme es important, mas... p. 55

7. Perqué lo Reialme de Dieu? p. 62

***Informacions de contacte* p. 70**

Nòta: Aqueste libre es una traduccion de la version anglesa facha per una intelligéncia artificiala, çò que explica que d'unas expressions pòscan pas reflectir completament l'original, mas s'espèra que ne sián pròchas. La version anglesa es disponibla gratuitament en linha a www.ccog.org.

1. L'umanitat a las solucions?

Lo mond fa fàcia a fòrça problèmas.

Fòrça gents an fam. Fòrça gents son oprimidas. Fòrça gents fan fàcia a la pauretat. Fòrça nacions an de deutes grèus. Los enfants, i comprés los pas encara nascuts, patisson d'abús. De malautiás resistentas als medicaments preocupan fòrça mètges. De grandas vilas industrialas an un aire tròp pollucionat per èsser sana. Divèrses politicians menaçan de guèrra. D'atemptats terroristas contunhan d'arribar.

Los dirigents mondials pòdon resòlver los problèmas que l'umanitat afronta?

Fòrça monde o pensan.

Nòva Agenda Universala

Lo 25 de setembre de 2015, après un discors d'obertura del Papa Francés del Vatican, las 193 nacions de las Nacions Unidas (ONU) votèron per metre en òbra los «17 Objectius de Desvolopament Sostenible» d'aquela que qualques còps èra apelada la *Nòva Agenda Universala*. Aquí son los 17 objectius de l'ONU:

> Objectiu 1. Metre fin a la pauretat dins totas sas formas pertot
>
> Objectiu 2. Metre fin a la fam, aténher la seguretat alimentària e una nutricion melhorada e promòure l'agricultura duradissa
>
> Objectiu 3. Garantir una vida sana e promòure lo benèsser per totes a totas las edats
>
> Objectiu 4. Assegurar una educacion de qualitat, inclusiva e equitabla e promòure d'oportunitats d'aprendissatge permanent per totes
>
> Objectiu 5. Aténher l'egalitat de genre e autonomizar totas las femnas e las filhas

Objectiu 6. Garantir la disponibilitat e la gestion durabla de l'aiga e de l'assaniment per totes

Objectiu 7. Assegurar l'accès a una energia abordabla, fisabla, duradissa e modèrna per totes

Objectiu 8. Promòure una creissença economica sostenguda, inclusiva e duradissa, un emplec plen e productiu e un trabalh decent per totes

Objectiu 9. Bastir d'infrastructuras resilientas, promòure una industrializacion inclusiva e durabla e fomentar l'innovacion

Objectiu 10. Redusir las inegalitats al sen e entre los païses

Objectiu 11. Far las vilas e los establiments umans inclusius, segurs, resilients e durables

Objectiu 12. Assegurar de modèls de consum e de produccion sostenibles

Objectiu 13. Prendre d'accions urgentas per combatre lo cambiament climatic e sos impacts

Objectiu 14. Conservar e utilizar de manièra durabla los oceans, las mars e las ressorsas marinas per un desvolopament durable

Objectiu 15. Protegir, restaurar e promòure l'usatge durable dels ecosistèmas terrèstres, gerir durablement las selvas, combatre la desertificacion, e arrestar e inversar la degradacion de las tèrras e arrestar la pèrda de biodiversitat

Objectiu 16. Promòure de societats pacificas e inclusivas per un desvolopament durable, assegurar l'accès a la justícia per totes e bastir d'institucions eficaças, responsablas e inclusivas a totes los nivèls

Objectiu 17. Renforçar los mejans de mesa en òbra e revitalizar lo partenariat mondial per lo desvolopament durable

Aquesta agenda deu èsser completament mesa en òbra d'aicí 2030 e es tanben sonada *l'Agenda 2030 pel Desvolopament Sostenible*. A per tòca de resòlver los mals que l'umanitat afronta a travèrs de la reglamentacion, de l'educacion, e de la cooperacion internacionala e interreligiosa. E mai se nombroses de sos objectius son bons, d'unes de sos metòdes e de sas tòcas son malvats (cf. Genèsi 3:5). Aquesta agenda, tanben, èra coerenta amb l'enciclica *Laudato Si* del defunt Papa Francés. Lo Papa Leon XIV a tanben fach de declaracions en sosten d'aquesta agenda de 2030.

La «Nòva Agenda Universala» se poiriá apelar la «Nòva Agenda Catolica», pr'amor que lo mot «catolic» significa «universal». Lo Papa Francés a apelat l'adopcion
d'aquesta agenda «un signe important d'esperança».

En seguida de l'acòrdi de l'ONU, i aguèt una reünion a París en decembre de 2015 (intitulada oficialament *21a Conferéncia de las Partidas a la Convencion-Cadre de las Nacions Unidas sul Cambiament Climatic*). Lo papa Francés tanben lausèt aquel acòrdi internacional e conselhèt a las nacions de « seguir atentivament la rota a venir, e amb un sentiment de solidaritat totjorn creissent ».

Gaireben totas las nacions del mond an acceptat los acòrds de París, que prevesián d'objectius environamentals especifics e d'engatjaments financièrs. (Puèi lo president american Barack Obama signèt un document per engatjar los Estats Units a aquò en 2016, mas en 2017, lo president american Donald Trump declarèt que los Estats Units acceptarián PAS los acòrds de París e ne retirèt los Estats Units. Aquò provoquèt una indignacion internacionala e a ajudat a isolar los Estats Units d'Euròpa e de fòrça autras partidas del mond.) Lo papa Francés declarèt que l'umanitat "perirà" se fa pas los cambiaments ligats al clima.

Mentre que degun vòl pas respirar d'aire polluït, aver fam, èsser empobrit, èsser en perilh, etc., los esfòrces umans per aténher los objectius de l'agenda 2030 de las Nacions Unidas e/o dels acòrds de París resoldràn los problèmas que l'umanitat afronta?

Lo bilanç de las Nacions Unidas

Las Nacions Unidas foguèron formadas e establidas lo 24 d'octobre de 1945, après la Segonda Guèrra Mondiala, per tal d'empachar un autre conflicte d'aquel tipe e d'ensajar de promòure la patz dins lo mond. A sa fondacion, l'ONU aviá 51 Estats membres; ara n'i a 193.

I a agut de centenats, se non de milièrs, de conflictes dins lo mond dempuèi la creacion de las Nacions Unidas, mas avèm pas encara agut çò que se poiriá descriure coma la tresena Guèrra Mondiala.

D'unes creson que la cooperacion internacionala coma la que las Nacions Unidas pretendon promòure, combinada amb lo tipe de programa interreligiós e ecumenic que lo Papa Leon XIV e fòrça autres caps religioses ensajan de promòure, portarà la patz e la prosperitat.

Pasmens, lo bilanç de las Nacions Unidas per o far es pas estat bon. En mai dels nombroses conflictes armats dempuèi la creacion de las Nacions Unidas, de milions de personas patisson la fam, son refugiadas e/o desesperadament pauras.

Fa de decennis, las Nacions Unidas se son lançadas dins la mesa en òbra de lors *Objectius del Millenni per lo Desvolopament*. Avián uèch « objectius de desvolopament », mas aquò capitèt pas, quitament segon l'ONU ela meteissa. Alara, en 2015, sos dichs « 17 Objectius de Desvolopament Sostenible » foguèron adoptats. D'unes son optimistas. D'unes o considèran coma una fantasia utopica.

Quant a l'utopia, lo 6 de mai de 2016, lo papa Francés d'alara diguèt que sonhava una utopia europèa umana que sa glèisa poiriá ajudar aquel continent a aténher. Pasmens, lo sòmi d'aquel papa s'acabarà en cachavièlh (cf. Apocalipsi 18).

Pòt i aver de cooperacion e de succès, mas…

Lo diccionari Merriam-Webster afirma que l'utopia es « un luòc imaginari ont lo govèrn, las leis e las condicions socialas son perfèctas ». La Bíblia ensenha que l'umanitat pòt pas resòlver sos problèmas per ela meteissa :

> [23]O Senhor, sabi que la via de l'òme es pas en el; Es pas dins l'òme que camina de dirigir sos pròpris passes. (Jeremias 10:23, NKJV pertot, levat indicacion contrària)

La Bíblia ensenha que la cooperacion internacionala fracassarà:

> [16] La destruccion e la misèria son dins lors camins; [17] E lo camin de la patz an pas conegut. [18] La paur de Dieu es pas davant lors uèlhs. (Romans 3:16-18)

Pasmens, fòrça umans trabalhan per lor vision d'una societat utopica e quitament cèrts còps ensajan d'i implicar la religion. Mas gaireben degun es prèst a seguir las vias de l'unic Dieu verai. Aquò vòl pas dire que i aurà pas de progrès cap als objectius de las Nacions Unidas o del Vatican. N'i aurà qualques-uns (e fòrça objectius son bons), e tanben de reviradas.

En realitat, e probablament après un conflicte massís, un tipe d'acòrdi de patz internacional serà acceptat e confirmat (Daniel 9:27). Quand aquò se farà, fòrça gents seràn enganadas e tendràn a creire falsament que l'umanitat establirà una societat mai pacifica e utopica.

Fòrça se daissaràn enganar per aquel 'progrès utopic' internacional (cf. Ezequièl 13:10) e tanben per divèrses signes e meravilhas (2 Tessalonicencs 2:9-12). Mas la Bíblia ditz qu'una tala patz durarà pas (Daniel 9:27; 11:31-44), malgrat çò que los dirigents poirián afirmar (1 Tessalonicencs 5:3; Isaïas 59:8).

L'idèa que, fòra de Jèsus (cf. Joan 15:5; Matèu 24:21-22), l'umanitat pòsca portar l'utopia dins aquesta 'edat mala e presenta' es un evangèli fals (Galatas 1:3-10).

Se l'umanitat sola es totalament incapabla de realizar vertadièrament l'utopia, un tipe d'utopia es possible?

Òc.

Lo Reialme de Dieu melhorarà fantasticament aquesta planeta e, mai tard, tota l'eternitat.

2. Quin Evangèli predicèt Jèsus?

La Bíblia ensenha qu'una societat utopica, nomenada lo Reialme de Dieu, remplaçarà los govèrns umans (Daniel 2:44; Apocalipsi 11:15; 19:1-21).

Quand Jèsus comencèt son ministèri public, comencèt per predicar ***l'evangèli del Reialme de Dieu***. Vaquí çò que Marc raportèt:

> [14]Ara, après que Joan foguèt mes en preson, Jèsus venguèt en Galilea, predicant l'evangèli del reialme de Dieu, [15]e disent: «Lo temps es complit, e lo reialme de Dieu es a port de man. Repentissètz-vos, e cresètz a la bona novèla.» (Marc 1:14-15)

Lo tèrme evangèli ven del mot grèc transliterat *euangelion*, e significa « bon messatge » o « bona novèla ». Dins lo Novèl Testament, lo mot anglés « kingdom », que se rapòrta al reialme de Dieu, es mencionat aperaquí 149 còps dins la NKJV e 151 dins la *Bíblia Douay Rheims*. Ven del mot grèc transliterat *basileia* que significa lo govèrn o lo reialme de la reialtat.

Los reialmes umans, coma lo reialme de Dieu, an un rei (Apocalipsi 17:14), cobrisson una zòna geografica (Apocalipsi 11:15), an de règlas (Isaïas 2:3-4; 30:9), e an de subjèctes (Luc 13:29).

Aquí es la primièra ensenhança publica de Jèsus que Matèu relata:

> [23]E Jèsus passèt per tota la Galilea, ensenhant dins lors sinagogas e predicant l'evangèli del reialme. (Matèu 4:23)

Matèu tanben relata:

> [35] Alara Jèsus passèt per totas las vilas e los vilatges, ensenhant dins lors sinagogas, predicant la bona novèla del reialme, (Matèu 9:35)

Lo Novèl Testament mòstra que Jèsus regnarà per totjorn:

> [33] E regnarà sus la casa de Jacòb per totjorn, e son reialme aurà pas de fin. (Luc 1:33)

Luc relata que la tòca de la mission de Jèsus èra de predicar lo Reialme de Dieu. Remarcatz çò qu'ensenhèt Jèsus:

> [43] Lor diguèt: «Cal que predique tanben lo reialme de Dieu dins las autras vilas, pr'amor qu'es per aquò que soi estat mandat.» (Luc 4:43)

Avètz jamai ausit predicar aquò? Vos sètz jamai avisat que la rason de la mission de Jèsus èra de predicar lo Reialme de Dieu?

Luc relata tanben que Jèsus anèt predicar lo Reialme de Dieu:

> [10] E los apòstols, quand tornèron, li contèron tot çò qu'avián fach. Alara los prenguèt e se retirèt a despart amb eles dins un endrech desertic que pertocava a la vila sonada Betsaida. [11] Mas quand las fòlas o aprenguèron, lo seguiguèron; e los aculhiguèt e lor parlèt del reialme de Dieu. (Luc 9:10-11)

Jèsus ensenhèt que lo Reialme de Dieu deviá èsser la prioritat màger per aqueles que lo seguirián:

> [33]Mas cercatz primièr lo reialme de Dieu e sa justícia, (Matèu 6:33)

> [31]Mas cercatz lo reialme de Dieu, e totas aquelas causas vos seràn apondudas. [32]Avètz pas paur, pichon tropèl, car es de bon plaser a vòstre Paire de vos donar lo reialme. (Luc 12:31-32)

Los crestians devon CERCAR PRIMIÈR lo Reialme de Dieu. O fan en fasent d'aquò lor prioritat màger, en vivent coma lo Crist voldriá que visquèsson e en esperant Son retorn e Son reialme. Pasmens, la màger part d'aqueles que professan lo Crist, non solament cercan pas primièr lo Reialme de Dieu, mas ne sabon pas quitament çò qu'es. Fòrça creson tanben a tòrt que s'implicar dins la politica mondana es çò qu'espera Dieu dels crestians. En comprenent pas lo reialme de Dieu,

vivon pas ara coma caldriá e comprenon pas perqué l'umanitat es tan defectuosa.

Remarcatz tanben que lo reialme serà donat a un pichon tropèl (cf. Romans 11:5). Cal d'umilitat per èsser dispausat a far partida del vertadièr pichon tropèl.

Lo Reialme de Dieu es pas encara estat establit sus la Tèrra

Jèsus ensenhèt que sos seguidors devon pregar per que lo reialme arribe, çò que mòstra que lo possedisson pas encara:

> [9] Nòstre Paire que siás al cèl, santificat siá ton nom. 10 Venga ton reialme. Se faga ta volontat (Matèu 6:9-10)

Jèsus mandèt sos disciples per predicar lo Reialme de Dieu:

> [1] Alara, apelèt sos dotze disciples e lor donèt lo poder e l'autoritat sus totes los demònis e per garir las malautiás. [2] Los mandèt per predicar lo reialme de Dieu. (Luc 9:1-2)

Jèsus ensenhèt que sa sola preséncia èra pas lo reialme, pr'amor que lo reialme èra pas establit sus Tèrra alara, e es per aquò que expulsèt pas de demònis en son nom alara:

> [28]Mas se foragiti los demònis per l'Esperit de Dieu, de segur lo reialme de Dieu es arribat sus vosautres. (Matèu 12:28)

Lo vertadièr reialme es a venir — pas ara, coma o mòstra Marc:

> [47] E se ton uèlh te fa pecar, arranca-lo. Val mai per tu d'intrar dins lo reialme de Dieu amb un sol uèlh, que d'aver dos uèlhs per èsser getat… (Marc 9:47)

> [23] Jèsus regardèt a l'entorn e diguèt als sieus disciples: «Quant es malaisit per aqueles que possèdon de riquesas d'intrar dins lo reialme de Dieu!» [24] E los disciples èran estonats de sas paraulas. Mas Jèsus respondèt tornarmai e lor diguèt: «Filhòls, quina penada es per aqueles que se fisan dins las riquesas d'intrar dins lo reialme de Dieu! [25]Es mai aisit a un camèl de passar per l'uèlh d'una agulha qu'a un ric d'intrar dins lo reialme de Dieu.» (Marc 10:23-25)

> [25] De segur vos disi: que non beurai pus del fruch de la vinha fins al jorn que lo beurai novèl dins lo reialme de Dieu." (Marc 14:25)

> [43] Josèp d'Arimatèa, un membre eminent del conselh, que tanben esperava lo reialme de Dieu, venguèt e prenguèt coratge … (Marc 15:43)

Jèsus ensenhèt que lo reialme fa pas ara partida d'aqueste mond present:

> [36] Respondèt Jèsus: «Mon reialme es pas d'aqueste mond. Se mon reialme èra d'aqueste mond, mos servicials combatrián per que siá pas livrat als Josieus; mas ara mon reialme es pas d'aicí.» (Joan 18:36)

Jèsus ensenhèt que lo reialme vendrà après son retorn coma Rei:

> [31] « Quand lo Filh de l'Òme vendrà dins sa glòria, e totes los àngels sants amb el, alara se sèirà sus lo tròn de sa glòria. [32] Totas las nacions seràn amassadas davant el, e los separarà los uns dels autres, coma un pastor desepara sas fedas de las cabras. [33] E metrà las fedas a sa drecha, mas las cabras a l'esquèrra. [34] Alara lo Rei dirà a aqueles a sa drecha: 'Venètz, benesits de mon Paire, eretatz lo reialme que vos es preparat dempuèi la fondacion del mond.' (Matèu 25:31-34)

Coma lo Reialme de Dieu es pas aquí, veirem pas una utopia vertadièra fins que siá estat establit. Perque la màger part comprenon pas lo reialme de Dieu, comprenon pas cossí fonciona son govèrn amorós.

Lo Reialme de Dieu vendrà pas « fins que la plenitud dels Gentils siá intrada » (Romans 11:25) — e aquò es pas encara arribat.

A qué diguèt Jèsus que semblava lo reialme?

Jèsus forniguèt qualques explicacions sus çò qu'es lo Reialme de Dieu:

> [26]E diguèt: «Lo reialme de Dieu es coma se un òme semenèsse de granas sus la tèrra, [27]e dormís la nuèch e se lèva lo jorn, e las granas germenan e creisson, el meteis sap pas cossí. [28] Perque la tèrra

produtz de se sola: primièr la tija, puèi l'espiga, puèi lo gra madur dins l'espiga. [29] Mas quand lo gra madura , mete lèu la falç, perque la recòlta es venguda." (Marc 4:26-29)

[18]Alara diguèt: «A qué sembla lo reialme de Dieu? E a qué lo compararai? [19]Es coma un gran de mostarda que un òme prenguèt e plantèt dins son jardin; creissèt e venguèt un grand arbre, e los aucèls del cèl faguèron nids dins sas brancas.» [20] E tornèt dire: «A qué compararai lo reialme de Dieu? [21] Es coma de levadura que una femna prenguèt e amagèt dins tres mesuras de farina, fins que tot fermentèt.» (Luc 13:18-21)

Aquestas parabòlas suggerisson que, al començament, lo Reialme de Dieu es plan pichon, mas vendrà grand — al final, s'estendrà sus un univèrs infinit.

Luc a tanben registrat:

[29] Vendràn de l'èst e de l'oèst, del nòrd e del sud, e se pausaràn dins lo reialme de Dieu. (Luc 13:29)

Aital, lo Reialme de Dieu aurà de gents de pertot dins lo mond. Serà PAS limitat a aqueles qu'an d'ascendéncia israelita o a de grops etnics especifics. De gents, de pertot, s'assetaràn dins aqueste reialme.

Luc 17 e lo Reialme

Luc 17:20-21 desconcerta qualques-uns. Mas abans d'arribar a aquò, remarcatz que la gent manjarà efectivament dins lo Reialme de Dieu:

[15] « Benaurat es aquel que manjarà lo pan dins lo reialme de Dieu ! » (Luc 14:15)

Coma la gent manjarà (a l'avenidor) dins lo Reialme de Dieu, es pas solament quicòm de reservat dins lors còrs ara, malgrat las marridas traduccions/incomprensions de Luc 17:21 que suggerisson lo contrari.

La traduccion AFV de Luc 17:20-21 pòt ajudar qualques-uns a comprene:

> [20] Quand los Fariseus li demandèron quora vendriá lo reialme de Dieu, lor respondèt e diguèt: «Lo reialme de Dieu ven pas amb d'observacion; [21] ni diràn pas: 'Vejatz, es aicí!' o 'Vejatz, es ailà!' Perque, vejatz, lo reialme de Dieu es al mitan de vosautres.» (Luc 17:20-21, AFV; veire tanben las traduccions NASB e ESV)

Remarcatz que Jèsus parlava als Fariseus pas convertits, carnals e ipocritas. Jèsus « lor respondèt » — foguèron los Fariseus que pausèron la question a Jèsus. Refusèron de lo reconéisser.

Èran dins la GLÈISA? Non!

Jèsus parlava pas tanpauc d'una glèisa que se deviá lèu organizar. Ni parlava pas de sentiments dins l'esperit o lo còr.

Jèsus parlava de Son REGNE! Los Fariseus li pausavan pas de questions sus una glèisa. Sabián pas res d'una glèisa del Novèl Testament que se deviá lèu establir. Parlavan pas d'un tipe de sentiment polit.

Se qualqu'un pensa que lo Reialme de Dieu es la GLÈISA — e que lo Reialme de Dieu èra « en dedins » dels Fariseus — èra LA GLÈISA en dedins dels Fariseus? Evidentament non!

Una tala conclusion es pro ridicula, non? Mentre que d'unas traduccions protestantas reviran una partida de Luc 17:21 coma « lo Reialme de Dieu es "en vosautres" » (NKJV/KJV), quitament la *Bíblia Nòva Jerusalèm* catolica romana o revira corrèctament coma « lo reialme de Dieu es entre vosautres ».

Jèsus èra aquel al mièg dels Fariseus — Èra destinat a venir lo Rei d'aquel Reialme. Ara, los Fariseus pensavan qu'esperavan lo Reialme de Dieu. Mas o comprenguèron mal. Jèsus expliquèt qu'aquò seriá pas un Reialme local, o limitat als Josieus solament, coma semblavan de pensar (ni una glèisa coma d'unes o creson ara). Lo Reialme de Dieu seriá pas simplament un dels nombroses reialmes umans e visibles que la gent podiá indicar o veire, e dire : « Vaquí, es aquí » o « Es lo Reialme, alai ».

Jèsus, El meteis, nasquèt per èsser lo REI d'aquel Reialme, coma o diguèt clarament a Pilat (Joan 18:36-37). Cal comprene que la Bíblia utiliza sovent

los tèrmes "rei" e "reialme" d'un biais intercambiable (per ex. Daniel 7:17-18,23). Lo REI del futur Reialme de Dieu èra, alara e ailà, a costat dels Fariseus. Mas lo reconeguèron pas coma lor rei (Joan 19:21). Quand tornarà, lo mond lo rebutarà (Apocalipsi 19:19).

Jèsus contunhèt, dins los vèrsets seguents de Luc 17, de descriure Sa segonda venguda, quand lo Reialme de Dieu regnarà sus TOTA LA TÈRRA (en utilizant la traduccion de Moffatt):

> [22] A sos disciples diguèt: «Vendràn de jorns que desiraretz e desiraretz en van d'aver quitament un jorn del Filh de l'Òme. [23] La gent dirà: 'Vesètz, es aicí!' 'Vesètz, es ailà!' mas sortissètz pas ni corrètz pas aprèp eles, [24] perque coma l'eslhauç que brilha d'un costat del cèl a l'autre, aital serà lo Filh de l'Òme en son jorn. [25] Mas deu d'en primièr patir fòrça e èsser rebutat per aquesta generacion. (Luc 17:22-25, Moffatt)

Jèsus faguèt referéncia a l'eslhauç que flamba, coma dins Matèu 24:27-31, en descrivent Sa segonda venguda per REGIR lo mond entièr. Jèsus ditz pas que Son pòble poirà pas Lo veire quand tornarà—Lo veiràn (cf. Actes 1:11).

Pasmens, la màger part de las gents lo reconeisseràn pas coma lor REI (Apocalipsi 11:15) e combatràn contra el (Apocalipsi 19:19)! Fòrça pensaràn que Jèsus representa l'Anticrist. Jèsus disiá pas que lo Reialme de Dieu foguèsse en aqueles Fariseus — lor diguèt endacòm mai qu'anirián pas dins lo Reialme a causa de lor ipocrisia (Matèu 23:13-14). Ni Jèsus disiá pas que la Glèisa seriá lo Reialme.

Lo Reialme de Dieu es quicòm que los umans poiràn un jorn intrar — coma a la resurreccion dels justes! Pasmens, quitament Abraham e los autres patriarques i son pas encara (cf. Ebrieus 11:13-40).

Los disciples sabián que lo Reialme de Dieu èra pas en eles personalament alara, e que deviá aparéisser coma o mòstra çò que seguís, que ven aprèss Luc 17:21:

> [11] Coma ausissián aquò, contèt una autra parabòla, perque èra prèp de Jerusalèm e que pensavan que lo reialme de Dieu se manifestariá lèu. (Luc 19:11)

Lo Reialme èra clarament a venir

Cossí saber se lo Reialme es pròche ? Per respondre a aquela question, Jèsus listèt d'eveniments profetics (Luc 21:8-28) e puèi ensenhèt :

> [29] Agachatz lo figuièr, e totes los arbres. [30] Quand butan ja, o vesètz e sabètz per vosautres que l'estiu es ara pròche. [31] Aital vosautres tanben, **quand veiretz aquelas causas arribar, sabètz que lo reialme de Dieu es pròche.** (Luc 21:29-31)

Jèsus voliá que son pòble seguèsse los eveniments profetics per saber quand lo Reialme vendriá. En d'autres endreches, Jèsus diguèt a son pòble de velhar e de far atencion als eveniments profetics (Luc 21:36; Marc 13:33-37). Malgrat las paraulas de Jèsus, fòrça personas desconsideran de velhar los eveniments mondials ligats a la profecia.

En Luc 22 e 23, Jèsus tornèt mostrar que lo Reialme de Dieu èra quicòm que se compliriá dins l'avenidor quand ensenhèt:

> [15]Amb un grand desir ai desirat de manjar aquesta Pasca amb vosautres abans de patir; [16]vos disi que ja mai n'en manjarai pas fins que siá complit dins lo reialme de Dieu. [17]Alara prenguèt la copa, rendèt gràcias e diguèt: «Prenètz aquò e repartissètz-lo entre vosautres; [18]vos disi que non beurai pus del fruch de la vinha fins que venga lo reialme de Dieu.» (Luc 22:15-18)

> [39] Mas un dels malvats que èran crucificats amb el lo blasfemava e disiá: «Se siás lo Messias, salva-te e salva-nos tanben.» [40]E son companh lo reprenguèt e li diguèt: «As pas quitament paur de Dieu? Siás tanben condemnat amb el. [41]E nosautres, a just títol, perque nosautres meritam, perque nosautres recebem çò que nosautres avèm fach, mas aqueste a fach pas res de mal.» [42]E diguèt a Yeshua: «Mon Senhor, remembra-te de ieu quand vendràs dins ton Reialme.» [43]Mas Yeshua li diguèt: «Amén, te disi qu'uèi seràs amb ieu en Paradís.» (Luc 23:39-43, Aramaic in Plain English)

Lo Reialme de Dieu es pas vengut tan lèu coma Jèsus foguèt tuat, coma nos mòstran tant Marc coma Luc:

> [43] Josèp d'Arimatèa, un conselhièr important, que tanben el esperava lo reialme de Dieu, venguèt e prenguèt coratge … (Marc 15:43)
>
> [51] Èra d'Arimatèa, una vila dels Josieus, que el tanben esperava lo reialme de Dieu. (Luc 23:51)

Es après la resurreccion (1 Corintians 15:50-55) que los crestians seràn tornats nàisser per intrar dins lo Reialme de Dieu, coma Joan o relata:

> [3] Jèsus li respondèt e diguèt: «En veritat, en veritat te disi: se qualqu'un es pas nascut de nòu, pòt pas veire lo reialme de Dieu.» [4] Nicodèu li diguèt: «Cossí pòt un òme nàisser quand es vièlh? Pòt tornar intrar dins lo ventre de sa maire e nascer?» [5] Jèsus respondèt: «En veritat, en veritat te disi: se qualqu'un es pas nascut de l'aiga e de l'Esperit, pòt pas intrar dins lo reialme de Dieu.» (Joan 3:3-5)

Solament lo pòble de Dieu veirà lo Reialme de Dieu post-millenari ultim.

Ara comprenètz plan que, après la resurreccion de Jèsus, tornèt ensenhar sus lo Reialme de Dieu:

> [3] Se presentèt tanben viu aprèp sas sofréncias amb fòrça pròvas infalliblas, en se daissant veire per eles pendent quaranta jorns e en parlant de las causas que concernisson lo reialme de Dieu. (Actes 1:3)

Los primièrs e darrièrs sermònis que Jèsus donèt èran sus lo Reialme de Dieu! Jèsus venguèt coma messatgièr per ensenhar sus aquel Reialme.

Jèsus faguèt tanben que l'apòstol Joan escriguèsse a prepaus del Reialme millenari de Dieu que seriá sus la tèrra. Remarcatz çò que faguèt escriure a Joan:

> [4]Veguèri las armas d'aqueles que foguèron decapitats per lor testimòni de Jèsus e per la paraula de Dieu, que non avián pas adorat la bèstia ni son imatge, e que non avián pas recebut sa

> marca sul front o sus las mans. E visquèron e regnèron amb lo Crist pendent mila ans. (Apocalipsi 20:4)

Los crestians primitius ensenhavan que lo Reialme millenari de Dieu seriá sus la tèrra e remplaçariá los govèrns del mond coma l'ensenha la Bíblia (cf. Apocalipsi 5:10, 11:15).

Perqué, se lo Reialme de Dieu es tan important, la màger part n'an pas gaire ausit parlar?

En partida perque Jèsus l'apelèt un mistèri:

> [11] E lor diguèt: «A vosautres es donat de conéisser lo mistèri del reialme de Dieu; mas als autres, tot ven en parabòlas. (Marc 4:11)

Quitament uèi lo verai Reialme de Dieu es un mistèri per la màger part de las gents, coma o es una granda partida del plan de Dieu (veire tanben nòstre libre gratuit, en linha a www.ccog.org, intitulat : Lo MISTÈRI DEL PLAN DE DIEU Perqué Dieu creèt quicòm ? Perqué Dieu vos faguèt ?).

Consideratz tanben que Jèsus diguèt que la fin (de l'atge) vendrà (lèu) APRÈS que l'evangèli del reialme serà predicat dins lo mond entièr coma un TESTIMÒNI:

> [14]E aquel evangèli del reialme serà predicat dins lo mond entièr coma testimòni per totas las nacions, e alara vendrà la fin. (Matèu 24:14)

Proclamar l'evangèli del Reialme de Dieu es important e deu èsser complit **en aquestes darrièrs temps**. Es un "bon messatge" perque ofrís l'espèr vertadièr als mals de l'umanitat, malgrat çò que los dirigents politics pòscan ensenhar.

Se consideratz las paraulas de Jèsus, deu èsser clar que la vertadièra glèisa crestiana deuriá proclamar aquel evangèli del reialme ara. Aquò deuriá èsser la prioritat màger per la Glèisa. E per o far corrèctament, deurián èsser utilizadas mantunas lengas. Es çò qu'ensaja de far la Glèisa Contunhada de Dieu. E es per aquò qu'aqueste librelet es estat revirat dins de desenas de lengas.

Jèsus ensenhèt que la màger part acceptariá pas Son camin:

> [13] «Dintra per la pòrta estrecha; car larga es la pòrta e larga es la via que mena a la destruccion, e son fòrça los que i dintran. [14] Perque estrecha es la pòrta e dificila es la via que mena a la vida, e son paucs los que la tròban.» (Matèu 7:13-14)

L'evangèli del Reialme de Dieu mena a la vida!

Pòt èsser interessant de notar que, e mai se la màger part dels crestians que o professan semblan oblidar l'idèa que l'accent de Crist èra mes sus la predicacion de l'evangèli del Reialme de Dieu, los teològs e istorians laïcs an sovent comprés qu'es aquò qu'ensenha efectivament la Bíblia.

Pasmens, Jèsus meteis esperava que sos disciples ensenhen l'evangèli del Reialme de Dieu (Luc 9:2,60). Coma lo reialme futur se basarà sus las leis de Dieu, portarà patz e prosperitat—e obeir a aquelas leis en aquesta èra mena a la patz vertadièra (Salm 119:165,172; Efesians 2:15).

E aquesta bona novèla del reialme èra coneguda dins las Escrituras de l'Ancian Testament.

3. Lo Reialme èra conegut dins l'Ancian Testament?

Lo primièr e darrièr sermon registrat de Jèsus consistiguèt a proclamar l'evangèli del Reialme de Dieu (Marc 1:14-15; Actes 1:3).

Lo reialme de Dieu es quicòm que los josieus del temps de Jèsus aurián degut conéisser, pr'amor qu'èra mencionat dins lors escriches, que nomenam ara l'Ancian Testament.

Daniel ensenhèt a prepaus del Reialme

Lo profeta Daniel escriguèt:

> [40]E lo quatren reialme serà tan fòrt coma lo fèrre, pr'amor que lo fèrre trenca e esmicolís tot; e coma lo fèrre que esclafa, aquel reialme trencarà e esclafarà totes los autres. [41] Coma as vist los pès e los dits dels pès, en partida de tèrra de potier e en partida de fèrre, lo reialme serà dividit; mas la fòrça del fèrre i serà, coma as vist lo fèrre mesclat amb la tèrra de ceramica. [42] E coma los dits dels pès èran en partida de fèrre e en partida de tèrra, lo reialme serà en partida fòrt e en partida fragil. [43]Coma as vist lo fèrre mesclat amb l'argila de ceramica, se mesclaràn amb la sèmia dels òmes; mas se pegaràn pas l'un a l'autre, coma lo fèrre se mescla pas amb l'argila. [44]E dins los jorns d'aqueles reis, lo Dieu del cèl establirà un reialme que serà jamai destruit; e lo reialme serà pas daissat a d'autres pòbles; trencarà en pèças e consumirà totes aqueles reialmes, e demorarà per totjorn. (Daniel 2:40-44)
>
> [18] Mas los sants del Totpoderós recebràn lo reialme, e possediràn lo reialme per totjorn, e per los sègles dels sègles.' (Daniel 7:18)
>
> [21] « Agachavi, e aquela meteissa còrna fasiá la guèrra als sants, e aviá lo dessús d'eles, [22] fins que venguèt l'Ancian dels Jorns, e un jutjament se faguèt en favor dels sants del Totpoderós, e lo temps venguèt per que los sants possediguèssen lo reialme. » (Daniel 7:21-22)

De Daniel, aprenèm que vendrà lo temps que lo Reialme de Dieu destruirà los reialmes d'aqueste mond e que durarà per sempre. Aprenèm tanben que los sants auràn lor part per recebre aqueste reialme.

Moltas partidas de las profecias de Daniel son per nòstre temps del sègle[XXI].

Notatz qualques passatges del Novèl Testament:

> [12] « Las dètz còrnas que vegèretz son dètz reis que an pas encara recebut de reialme, mas recebon autoritat per una ora coma reis amb la bèstia. [13] Aquestes an una meteissa pensada, e donaràn lor poder e lor autoritat a la bèstia. [14] Aquestes faràn la guèrra a l'Anhèl, e l'Anhèl los subremontarà, perque es lo Senhor dels senhèrs e lo Rei dels reis; e los que son amb El son apelats, causits e fidèls." (Apocalipsi 17:12-14)

Alara, vesèm dins l'Ancian e lo Novèl Testament lo concèpte qu'i aurà un reialme terrèstre final amb dètz parts e que Dieu lo destruirà e establirà Son reialme.

Isaïas ensenhèt a prepaus del Reialme

Dieu inspirèt Isaïas a escriure sus la primièra partida del Reialme de Dieu, lo règne de mila ans conegut coma lo millenari, d'aquesta manièra:

> [1] Un germen sortirà del tronc de Jessè, E una branca se levarà de sas rasics. [2] L'Esperit del Senhor se pausarà sus el, L'Esperit de saviesa e d'entendement, L'Esperit de conselh e de poténcia, L'Esperit de coneissença e de la crenta del Senhor.
>
> [3] Son plaser es dins la paur del Senhor, E jutjarà pas segon çò que veson sos uèlhs, Ni decidirà pas segon çò qu'ausisson sas aurelhas; [4] Mas amb justícia jutjarà los paures, E decidirà amb equitat
>
> per los manses de la tèrra; fraparà la tèrra amb lo baston de sa boca, e amb lo buf de sas labras tuarà los malvats. [5]La justícia serà lo cinchòl de sos flancs, e la fidelitat lo cinchòl de sa talha.

[6]Lo lop tanben demorarà amb l'anhèl, lo leopard se jairà amb lo cabriton, lo vedèl, lo leon jove e lo vedèl grassut ensems; e un pichon enfant los menarà. [7]La vaca e l'ors pasturaràn; lors pichons se jairàn ensems; e lo leon manjarà fena coma lo bòu. [8]Lo mainatge alaitat jogarà a l'entrada del trauc de la cobra, e l'enfant desmamelat metrà sa man dins lo trauc de la vipèra. [9]Faràn pas de mal ni de destruccion sus tota ma montanha santa, pr'amor que la tèrra serà plena de la coneissença del Senhor, coma las aigas cobrisson la mar.

[10] « E en aquel jorn i aurà una Raissa de Jessè, Que se levarà coma una bandièra per los pòbles; Perque las nacions la cercaràn, E son luòc de repaus serà glorios. » (Isaïas 11:1-10)

La rason per la quala ai apelat aquò la primièra partida o la primièra fasa del Reialme de Dieu, es qu'es un temps ont serà fisic (abans que la vila santa, la Nòva Jerusalèm, davale del cèl, Apocalipsi 21) e durarà mila ans. Isaïas confirmèt l'aspècte fisic d'aquesta fasa quand contunhèt amb:

[11] Arribarà que aquel jorn lo Senhor tornarà metre sa man per segonda vegada per recuperar lo rèsta de son pòble que demòra, d'Assiria e d'Egipte, de Patros e de Cus, d'Elam e de Sinar, d'Amat e de las illas de la mar.

[12] Alçarà una bandièra per las nacions, E assemblarà los exilats d'Israèl, E recamparà los dispersats de Juda Dels quatre caires de la tèrra. [13] Tanben la gelosiá d'Efraïm se'n anirà, E los adversaris de Juda seràn escartats; Efraïm non envejarà pas Juda, E Juda non perseguirà pas Efraïm. [14]Mas se lançaràn sus l'espatla dels Filistins cap a l'oèst; ensems pilharàn lo pòble de l'Èst; metràn la man sus Edom e Moab; e los filhs d'Ammon los obeiràn. [15]Lo Senhor destruirà completament la lenga de la Mar d'Egipte; Amb son vent poderós, farà tremolar son punh sus lo flume, e lo fraparà dins los sèt corrents, e farà passar los òmes a pè sec. [16]I aurà una rota pel rèsta de son pòble que , demorarà d'Assiria, coma o foguèt per Israèl lo jorn que montèt del país d'Egipte. (Isaïas 11:11-16)

Isaïas foguèt tanben inspirat per escriure:

> [2] Ara, dins los jorns de la fin, la montanha de l'ostal del Senhor serà
> establida al cap de las montanhas, e serà enauçada al dessús dels
> puèges; e totas las nacions i afluiràn. [3] Un grand nombre de pòbles
> vendrà e dirà: «Venètz, montem sus la montanha del Senhor, A la
> casa del Dieu de Jacòb; Nos ensenharà sas vias, E nosautres
> caminarem per sos sendièrs.» **Car de Sion sortirà la lei**, E la paraula
> del Senhor de Jerusalèm. [4] Judicarà entre las nacions, E reprendrà
> fòrça pòbles; Forjaràn lors espasas en falçs, E lors lanças en
> desherbaires; **Nacion contra nacion levarà pas l'espasa, E mai**
> **aprendràn pas la guèrra**... [11]L'orgulh dels òmes serà abaissat, La
> presompcion dels òmes serà abaissada, E lo Senhor sol serà exaltat
> en aquel jorn. (Isaïas 2:2-4,11)

Atal, serà un temps utopic de patz sus la tèrra. En fin finala, aquò serà per totjorn, amb Jèsus al govèrn. Segon divèrsas Escrituras (Salm 90:4; 92:1; Isaïas 2:11; Oseas 6:2), lo Talmud josieu ensenha qu'aquò dura 1 000 ans (Talmud babilonian: tractat Sanhedrin folio 97a).

Isaïas foguèt inspirat per escriure tanben çò que seguís:

> [6] Car un Enfant nos es nascut, un Filh nos es donat; e lo govèrn
> serà sus son espatla. E son nom serà apelat Meravilhos, Conselhièr,
> Dieu poderós, Paire eternau, Príncep de la patz. [7] De l'aument de
> son govèrn e de sa patz i aurà pas de fin, sus lo tròn de David e sus
> son reialme, per l'ordenar e l'establir amb justícia e drech, d'ara
> enlà e per sempre. Lo zèl del Senhor de l'armada o realizarà. (Isaïas
> 9:6-7)

Remarcatz que Isaïas diguèt que Jèsus vendriá e establiriá un reialme amb un govèrn. Mentre que fòrça que professan lo Crist citan aqueste passatge, especialament en decembre cada an, an tendéncia a negligir que profetiza mai que lo fach que Jèsus nasquèsse. La Bíblia mòstra que lo Reialme de Dieu a un govèrn amb de leis suls subjèctes, e que Jèsus ne serà lo rei. Isaïas, Daniel e d'autres o profecièron.

Las leis de Dieu son lo camin de l'amor (Matèu 22:37-40; Joan 15:10) e lo Reialme de Dieu serà regit sus la basa d'aquelas leis. Doncas, lo Reialme de Dieu, malgrat çò que fòrça dins lo mond ne pensan, serà basat sus l'amor.

Los Salms e mai

Foguèron pas solament Daniel e Isaïas que Dieu inspirèt per escriure sul Reialme de Dieu venent.

Ezequièl foguèt inspirat per escriure que totes los de *totas* las *tribús* d'Israèl (pas solament los Josieus) que foguèron escampilhadas durant lo temps de la Granda Tribulacion serián amassats ensems dins lo reialme millenari:

> [17] Per aquò, disètz: «Aital ditz lo Senhor Dieu: Vos recamparai demest los pòbles, vos amassarai dels païses ont sètz estats escampilhits, e vos donarai la tèrra d'Israèl.» [18] E i aniràn, e ne levaràn totas sas abominacions e totas sas detestacions d'aquel endrech. [19] Alara lor donarai un còr, e metre un esperit novèl en eles, e levarai lo còr de pèira de lor carn, e lor donarai un còr de carn, [20] per que caminen dins Mos estatuts e gardan Mos jutjaments e los fagan; e seràn Mon pòble, e serai lor Dieu. [21] Mas quant a aqueles que lor còr va darrèr la desirança de lors abominacions e de lors detestacions, farai portar la recompensa de lors obres sus lor pròpria tèsta," ditz lo Senhor Dieu. (Ezequièl 11:17-21)

Los descendents de las tribús d'Israèl seràn pas mai escampilhadas, mas obediràn als estatuts de Dieu e arrestaràn de manjar de causas abominablas (Levitíc 11; Deuteronòmi 14).

Notatz çò que seguís dins los Salms a prepaus de la bona novèla del reialme de Dieu:

> [27] Totes los confins de la tèrra Se remembraràn e se viraràn cap al Senhor, E totas las familhas de las nacions Adoraràn davant Tu. [28] Perquè lo reialme es al Senhor, E regna sus las nacions. (Salm 22:27-28)

> [6] Ton tròn, ò Dieu, es per totjorn e per sempre; Un sceptre de justícia es lo sceptre de Ton reialme. (Salm 45:6)

> [1]Cantatz al Senhor un cant nòu! Cantatz al Senhor, tota la tèrra. [2]Cantatz al Senhor, benesissètz son nom; proclamatz de jorn en jorn la bona novèla de son salvament. [3]Anonciatz sa glòria entre las nacions, sos meravilhs entre totes los pòbles. (Salm 96:1-3; cf. tanben 1 Cronicas 16:23-24)
>
> [10] Totas Vòstras òbras Vos laudaràn, ò Senhor, E Vòstres sants Vos benediràn. [11] Parlaràn de la glòria de Vòstre reialme, E contaràn Vòstra poténcia, [12] Per far conéisser als filhs dels òmes Sos actes poderoses, E la gloriosa majestat de Son reialme. [13] Vòstre reialme es un reialme etern, E Vòstre domèni dura de generacion en generacion. (Salm 145:10-13)

D'escrivans divèrses de l'Ancian Testament escriguèron tanben sus d'aspèctes del reialme (per exemple Ezequièl 20:33; Abdias 21; Miquèas 4:7).

Alavetz, quand Jèsus comencèt d'ensenhar l'evangèli del Reialme de Dieu, son public immediat aviá una cèrta familiaritat amb lo concèpte de basa.

4. Los Apòstols ensenhèron l'Evangèli del Reialme?

Mentre que fòrça agisson coma se l'evangèli èra sonque la bona novèla sus la persona de Jèsus, la realitat es que los seguidors de Jèsus ensenhavan l'evangèli del Reialme de Dieu. Aquò es lo messatge que Jèsus portèt.

L'apòstol Pau ensenhèt a prepaus del Reialme de Dieu e de Jèsus:

> [8] E intrèt dins la sinagòga e parlèt amb audàcia pendent tres meses, raissonant e persuadent sus las causas del reialme de Dieu. (Actes 19:8)
>
> [25] E ara, vaquí, sabi que vosautres totes, entre los quals ai anat predicant lo reialme de Dieu. (Actes 20:25)
>
> [23] Quand li aguèron fixat un jorn, fòrça venguèron a l'ostal per l'escotar, e lor expliquèt e testimonièt solemnosament del reialme de Dieu, los persuadent de Jèsus, en partent de la Lei de Moïses e dels Profètas, dempuèi lo matin fins al ser. … [31] predica lo reialme de Dieu e ensenha las causas que concernisson lo Senhor Jèsus Crist amb tota libertat de paraula, sens que degun l'empachèsse. (Actes 28:23,31)

Remarcatz que lo Reialme de Dieu es pas solament a prepaus de Jèsus (plan que n'es una partida màger), pr'amor que Pau ensenhèt tanben a prepaus de Jèsus a despart de çò qu'ensenhèt sul Reialme de Dieu.

Pau o nomenèt tanben l'evangèli de Dieu, mas aquò èra totjorn l'evangèli del Reialme de Dieu:

> [9]… vos prediguèrem l'evangèli de Dieu … [12]… que caminèssetz d'un biais digne de Dieu que vos crida a son reialme e a sa glòria. (1 Tessalonicencs 2:9,12)

Pau lo nomenèt tanben l'evangèli de Crist (Romans 1:16). Lo «bon messatge» de Jèsus, lo messatge que El ensenhèt.

Consideratz qu'èra pas simplament un evangèli sus la persona de Jèsus Crist o sonque sus lo salut personal. Pau diguèt que l'evangèli de Crist compreniá l'obesissença a Jèsus, Son retorn, e lo jutjament de Dieu:

> [6]… que Dieu retribuisca amb tribulacion aqueles que vos tribulan, [7]e que vos done, a vosautres que siatz tribulats, repaus amb nosautres quand lo Senhor Jèsus se revelarà del cèl amb sos angèls poderoses, [8]dins un fuòc ardent, prenent vengéncia d'aqueles que coneisson pas Dieu e d'aqueles que obèisson pas a l'evangèli de nòstre Senhor Jèsus Crist. [9]Seràn castigats amb una destruccion eterna, alunhats de la preséncia del Senhor e de la glòria de sa poténcia, [10]quand vendrà, aquel jorn, per èsser glorificat dins sos sants e admirat entre totes los que creson, pr'amor que nòstre testimòni entre vosautres foguèt cregut. (2 Tessalonicencs 1:6-10)

Lo Novèl Testament mòstra que lo reialme es quicòm que recebrèm, e non pas que lo possedissèm ja plenament:

> [28] recebèm un reialme que se pòt pas remenar. (Ebrieus 12:28)

Podèm comprene e esperar d'èsser part del Reialme de Dieu ara, mas i avèm pas encara intrat plenament.

Pau confirmèt especificament qu'un entra pas plenament dins lo Reialme de Dieu coma uman mortal, mas qu'aquò se passa *après* la resurreccion:

> [50] Ara aquò disi, fraires, que la carn e lo sang pòdon pas eretar lo reialme de Dieu; ni la corrupcion ereta l'incorrupcion. [51] Vejatz, vos disi un mistèri: Dormirem pas totes, mas serem totes transformats— [52] en un instant, en un clin d'uèlh, a la darrièra trompeta. Car la trompeta sonarà, e los mòrts ressuscitaràn incorruptibles, e nosautres serem transformats (1 Corintians 15:50-52)
>
> [1]Te conjuri davant Dieu e lo Senhor Jèsus Crist, que jutjarà los vius e los mòrts a son aparicion e a son reialme.
>
> (2 Timòtèu 4:1)

Pau non solament ensenhèt aquò, mas tanben que Jèsus remetrà lo Reialme a Dieu lo Paire:

> [20]Mas ara Crist es ressuscitat dels mòrts e es vengut las primícias d'aqueles que se son endormits. [21]Car coma per l'òme es venguda la mòrt, per l'Òme tanben es venguda la resurreccion dels mòrts. [22]Car coma dins Adam totes mòron, atal tanben dins lo Crist totes seràn faches vius. [23] Mas cadun dins son pròpri òrdre: Crist las primièras fruchs, puèi los que son a Crist a Son arribada. [24] Puèi ven la fin, quand remetrà lo reialme a Dieu lo Paire, quand aurà acabat tot domèni, tota autoritat e tota poténcia. [25] Car deu regnar fins qu'aja mes totes los enemics jos sos pès. (1 Corintians 15:20-25)

Pau ensenhèt tanben que los injustes (los que transgredisson los comandaments) eretaran pas lo Reialme de Dieu:

> [9] Sabètz pas que los injustes eretaràn pas lo reialme de Dieu? Vos daissatz pas enganar. Ni los fornicaires, ni los idòlatres, ni los adulteres, ni los omosexuals, ni los sodomitas, [10] ni los raubaires, ni los avidós, ni los bevedors, ni los injuriants, ni los estorcaires eretaran pas lo reialme de Dieu. (1 Corintians 6:9-10)

> [19] Ara, las òbras de la carn son evidentas, que son: l'adultèri, la fornicacion, l'impudicitat, la lascívia, [20] l'idolatria, la magia, l'òdi, las querèlas, las gelosiás, los esclats de colèra, las ambicions egoïstas, las dissensions, las eretgias, [21] l'enveja, los murtres, l'embriaguesa, las orgias, e causas semblablas; de las qualas vos ai dich d'enavant, coma tanben vos diguèri alara, que los que fan talas causas heretaràn pas lo reialme de Dieu. (Galatas 5:19-21)

> [5] Car sabètz plan qu'aucun fornicaire, impur, ni avar, qu'es un idolatra, a pas d'eretatge dins lo reialme del Crist e de Dieu. (Efesians 5:5)

Dieu a de nòrmas e demanda lo repentiment del pecat per poder intrar dins Son reialme. L'obesissença a Dieu es requesida per recebre l'Esperit Sant e tanben per aténher lo salut:

> [29] …Pèire e los apòstols … diguèron: «Cal obedir a Dieu puslèu qu'als òmes. … [32] E nosautres sèm testimònis d'aquestas causas, atal coma o es tanben l'Esperit Sant, que Dieu a donat a aqueles que l'obèisson.» (Actes 5:29,32, AFV)
>
> [5] Crist … [8] e mai qu'èra Filh, aprenguèt l'obesissença per çò que patiguèt. [9] E après èsser perfeccionat, venguèt l'autor d'un salvament eternal per totes los que l'obesisson, (Ebrieus 5:5,8-9)

L'apòstol Pau avertiguèt que d'unes ensenharián pas que l'evangèli de Jèsus es la responsa, mas qu'una autra via es acceptabla:

> [3] Gràcia siá amb vosautres e patz de la part de Dieu lo Paire e de nòstre Senhor Jèsus Crist, [4] que se donèt el meteis per nòstres pecats, per nos desliurar d'aquesta edat presenta e malvada, segon la volontat de nòstre Dieu e Paire, [5] a qui siá la glòria pels sègles dels sègles. Amén. [6]Me meravilhi que vos desviètz tan lèu d'Aqueste que vos a apelats dins la gràcia de Crist, per passar a un autre evangèli, [7]que d'autra manièra es pas un autre; mas i a qualques-uns que vos trublan e que vòlon pervertir l'evangèli de Crist. [8] Mas quitament se nosautres, o un àngel del cèl, vos predicam un evangèli diferent d'aquel que vos avèm predicat, que siá anatematizat. [9] Coma avèm dich abans, ara o torni dire: se qualqu'un vos predica un evangèli diferent d'aquel qu'avètz recebut, que siá anatematizat. (Galatas 1:3-9)
>
> [3]Mas ai paur que, coma lo sèrp enganèt Èva per sa malícia, vòstras ments sián corrompudas de la simplicitat que i a en Crist. [4]Perque se qualqu'un ven e predica un autre Jèsus que nosautres avèm pas predich, o se recebètz un esperit diferent que n'avètz pas recebut, o un evangèli diferent que n'avètz pas acceptat — lo suportatz plan! (2 Corintians 11:3-4)

Quin èra l'evangèli «autre» e «diferent», en realitat fals?

Lo fals evangèli a divèrsas partidas.

En general, l'evangèli fals consistís a creire que cal pas vertadièrament obeir a Dieu e s'esforçar de viure segon Sa via, tot en afirmant Lo conéisser (cf. Matèu 7:21-23). A tendéncia a èsser orientat cap a l'egoïsme.

Lo sèrp enganèt Èva per la far tombar dins un evangèli fals fa gaireben 6000 ans (Genèsi 3)—e dempuèi, los umans an cregut que sabian melhor que Dieu e que devián decidir del ben e del mal per eles meteisses. Òc, après que Jèsus venguèt, son nom foguèt sovent associat a divèrses evangèlis fausses—e aquò a contunhat e contunharà fins al temps del darrièr Anticrist.

Ara, al temps de l'apòstol Pau, l'evangèli fals èra essencialament una mescla gnostica/mistica de vertat e d'error. Los gnòstics cresián basicament qu'una coneissença especiala èra çò que caliá per aténher la compreneson espirituala, inclusa la salvacion. Los gnòstics tendissián a creire que çò que fasiá la carn aviá pas cap de consequéncia particulara e s'opausavan a obeir a Dieu dins d'afars coma lo sabbat del sètèn jorn. Un d'aqueles fausses menaires èra Simon lo Mag, que foguèt représ/avertit per l'apòstol Pèire (Actes 8:18-21).

Mas es pas aisit

Lo Novèl Testament mòstra que Filipe ensenhèt lo Reialme de Dieu:

> [5]Alara Filipe davalèt dins la vila de Samaria e lor predicèt lo Crist. … [12]Creseguèron en Filipe mentre que predicava las causas concernent lo reialme de Dieu … (Actes 8:5,12)

Malgrat aquò, Jèsus, Pau e los disciples ensenhèron qu'es pas aisit d'intrar dins lo Reialme de Dieu:

> [24] E quand Jèsus vegèt que venguèt plan trist, diguèt: «Quant es malaisit per los que an de riquesas d'intrar dins lo reialme de Dieu! [25] Car es mai aisit a un camèl de passar per l'uèlh d'una agulha qu'a un ric d'intrar dins lo reialme de Dieu.»
>
> [26] E los que o ausiguèron diguèron: «Alara, qual pòt èsser salvat?»

[27] Mas El diguèt: «Las causas que son impossiblas amb los òmes son possiblas amb Dieu.» (Luc 18:24-27)

[22] «Cal passar per de tribulacions nombrosas per intrar dins lo reialme de Dieu.» (Actes 14:22)

[3] Sèm tenguts de mercejar Dieu totjorn per vosautres, fraires, coma es just, perque vòstra fe creis fòrça, e l'amor de cadun de vosautres abunda vèrs los autres, [4] a tal punt que nosautres nos gloriam de vosautres dins las glèisas de Dieu per vòstra paciéncia e vòstra fe dins totas vòstras persecucions e tribulacions que patissètz, [5] çò qu'es la pròva manifesta del just jutjament de Dieu, per que siatz considerats dignes del reialme de Dieu, per lo qual patissètz tanben; [6] pr'amor qu'es una causa justa davant Dieu de rendre la tribulacion a aqueles que vos tribulan, [7] e de vos donar, a vosautres que patissètz, de repaus amb nosautres, quand lo Senhor Jèsus se revelarà del cèl amb sos àngels poderoses, (2 Tessalonicencs 1:3-7)

A causa de las dificultats d'aqueste temps, son solament qualques-uns que son ara apelats e causits dins aquesta edat per ne far partida (Matèu 22:1-14; Joan 6:44; Ebrieus 6:4-6). D'autres seràn apelats mai tard, coma la Bíblia o mòstra, que los « que s'esgarrièron en esperit vendràn a la compreneson, e los que se planguèron aprendràn la doctrina » (Isaïas 29:24).

L'apòstol Pèire ensenhèt que lo reialme èra eternal, e que l'evangèli de Dieu deviá èsser obeït diligentament, senon i auriá de jutjament:

[10] Per aquò, fraires, fasètz encara mai d'esfòrces per assegurar vòstra vocacion e causida, car se fasètz aquelas causas, jamai vacilaretz; [11] car atal vos serà abondosament provesida una intrada dins lo reialme eternal de nòstre Senhor e Salvador Jèsus Crist. (2 Pèire 1:10-11)

[17] Perque es vengut lo temps que lo jutjament comence per l'ostal de Dieu; e se comença per nosautres primièr, quina serà la fin d'aqueles que desobesisson a l'evangèli de Dieu? (1 Pèire 4:17)

Los darrièrs libres de la Bíblia e lo Reialme

La Bíblia ensenha que « Dieu es amor » (1 Joan 4:8,16) e que Jèsus es Dieu (Joan 1:1,14) — lo Reialme de Dieu aurà un Rei qu'es amor e que sas leis sostenon l'amor, e non pas l'òdi (cf. Apocalipsi 22:14-15).

La Bíblia mòstra tanben que Dieu mandarà un àngel que proclamarà l'evangèli eternal del reialme de Dieu (Apocalipsi 14:6-7) e puèi un autre àngel per far remarcar que, malgrat son aparéncia grandiosa, Babilònia tomba (Apocalipsi 14:8-9). Aquestes messatges seràn de confirmacions subrenaturalas de l'evangèli que lo mond aurà recebut prèviament coma testimòni e serviràn de factors per la "granda multitud" que venon a Dieu durant la fin (Apocalipsi 7:9-14). A la diferéncia del poder babilonian final que sorgirà e caurà (cf. Apocalipsi 18:1-18), la fasa finala del reialme de Dieu dura per totjorn:

> 15 Alara lo seten àngel sonèt: E i aguèt de voses fòrtas dins lo cèl, que disián: «Los reialmes d'aqueste mond son venguts los reialmes de nòstre Senhor e de son Crist, e regnarà pels sègles dels sègles!» (Apocalipsi 11:15)

Jèsus regnarà dins lo reialme! E la Bíblia revela dos de sos títols:

> 16 E a sus Son vestit e sus Sa cuèissa un nom escrich: REI DE REIS E SENHOR DE SENHORS. (Apocalipsi 19:16)

Mas es Jèsus lo sol que regnarà? Remarcatz aqueste passatge:

> 4 E vegèri de tròns, e s'i assèron, e lo jutjament foguèt rendut a eles. Puèi vegèri las armas d'aqueles que foguèron decapitats per lor testimòni de Jèsus e per la paraula de Dieu, que non adorèron pas la bèstia ni son imatge, e que recebèron pas sa marca sul front ni sus las mans. E visquèron e regnèron amb lo Crist per mila ans . . . 6 Benaurat e sant es aquel qu'a sa part a la primièra resurreccion. La segonda mòrt a pas de poder sus eles, mas seràn prèires de Dieu e de Crist, e regnaràn amb El mila ans. (Apocalipsi 20:4,6)

Los crestians vertadièrs ressuscitaràn per regnar amb lo Crist pendent mila ans! Lo reialme durarà per sempre (Apocalipsi 11:15), mas lo règne amb los primièrs sants ressuscitats mencionats en Apocalipsi 20:6 foguèt sonque de mila ans. Es per aquò qu'ai parlat abans d'aquesta primièra fasa

del reialme—la fasa fisica, la fasa milenària, en oposicion a la fasa finala, mai espirituala.

Plusors eveniments son listats dins lo Libre de l'Apocalipsi coma se debanant entre la fasa milenària e la fasa finala del Reialme de Dieu:

> 7 Ara, quand los mila ans seràn complits, Satan serà desliurat de sa
> preson 8 e sortirà per enganar las nacions que son als quatre caires
> de la tèrra, Gog e Magog, per las amassar per la batalha, que lor
> nombre es coma la sabla de la mar. … 11 Alara vegèri un grand tròn
> blanc e Aquel que siègiá dessús, de la preséncia del qual la tèrra e
> lo cèl fugiguèron. E se trobèt pas de luòc per eles. 12E vegèri los
> mòrts, los pichons e los grands, que se tenián davant Dieu, e se
> dobriguèron los libres. E se dobriguèt un autre libre, qu'es lo Libre
> de la Vida. E los mòrts foguèron jutjats segon lors òbras, segon çò
> qu'èra escrich dins los libres. 13La mar rendèt los mòrts qu'i aviá, e
> la mòrt e l'Adès rendèron los mòrts qu'i avián. E foguèron jutjats,
> cadun segon sas òbras. 14 Alara la Mòrt e l'Adès foguèron getats
> dins lo lac de fuòc. Aquò es la segonda mòrt. 15 E tot aquel que
> foguèt pas trobat escrich dins lo Libre de la Vida foguèt getat dins
> lo lac de fuòc. (Apocalipsi 20:7-8, 11-15)

Lo Libre de l'Apocalipsi mòstra que i aurà una fasa ulteriora del reialme que ven après lo règne de mila ans e après la segonda mòrt d'aqueles que refusan definitivament la penedéncia e las vias de Dieu:

> 1Ara vegèri un cèl nòu e una tèrra nòva, pr'amor que lo primièr cèl
> e la primièra tèrra avián passat. E mai i aviá pas pus de mar. 2Alara
> ieu, Joan, vegèri la ciutat santa, la Nòva Jerusalèm, que davalava
> del cèl de Dieu, preparada coma una espòsa adornada per son
> marit. 3E ausiguèri una granda votz del cèl que disiá: «Vejatz, lo
> tabernacle de Dieu es amb los òmes, e demorarà amb eles, e seràn
> son pòble. Dieu meteis serà amb eles e serà lor Dieu. 4E Dieu
> essugarà tota lagrema de lors uèlhs; e la mòrt serà pas mai, ni lo
> dòl, ni lo crit. I aurà pas mai de dolor, perque las causas d'abans an
> passat.» (Apocalipsi 21:1-4)

> [1]E me mostrèt un riu pur d'aiga de vida, clar coma lo cristal, que procedissiá del tròn de Dieu e de l'Anhèl. [2]Al mièg de la carrièra de la Vila Santa, e a cada costat del riu, i aviá l'arbre de vida, que portava dotze fruchs, cadun d'aqueles arbres donava son fruch cada mes. Las fuèlhas de l'arbre èran per la garison de las nacions. [3] E i aurà pas mai de malediccion, mas lo tròn de Dieu e de l'Anhèl serà en ela, e sos servicials li serviràn. [4] Veiràn sa fàcia, e son nom serà sus lors fronts. [5] I aurà pas de nuèch ailà: auràn pas besonh de lampa ni de la lutz del solelh, perque lo Senhor Dieu lor donarà la lutz. E regnaràn per totjorn e totjorn. (Apocalipsi 22:1-5)

Notatz qu'aqueste règne, qu'es *après* los mila ans, inclutz los servents de Dieu e dura per totjorn. La Vila Santa, que foguèt preparada dins lo cèl, quitarà lo cèl e davalarà sus la tèrra. Aquò es lo començament de la fasa finala del Reialme de Dieu. Un temps sens mai de dolor ni de sofréncia!

Los manses heretaràn la tèrra (Matèu 5:5) e totas causas (Apocalipsi 21:7). La tèrra, incluent la Ciutat Santa que i serà, serà melhor perque las vias de Dieu seràn aplicadas. Comprenètz que:

> [7]De l'aument de son govèrn e de sa patz i aurà pas de fin, (Isaïas 9:7)

Clarament i aurà de creissença après que la darrièra fasa del Reialme de Dieu aurà començat, pr'amor que totes obediràn al govèrn de Dieu.

Aquò serà un temps fòrça glorios:

> [9] Mas coma es escrich: « L'uèlh a pas vist, ni l'aurelha ausit, Ni son pas dintrats dins lo còr de l'òme Las causas que Dieu a preparadas per aqueles que l'aiman. » [10] Mas Dieu nos las a reveladas per son Esperit. (1 Corintians 2:9-10)

Es un temps d'amor, de jòia e de consolacion eterna. Serà un temps fantastic! Lo Reialme de Dieu farà d'una eternitat fantasticament melhora. Voletz pas aver vòstra part dins aquò?

5. De fonts fòra del Novèl Testament ensenhavan lo Reialme de Dieu

Los primièrs que professavan lo Crist pensavan que devián predicar l'evangèli d'un Reialme literal de Dieu?

Òc.

Fa d'annadas, dins una conferéncia donada pel professor Bart Ehrman de l'Universitat de Carolina del Nòrd, soslinhèt repetidament, e a rason, que, a la diferéncia de la màger part dels crestians que se dison tals uèi, Jèsus e sos primièrs seguidors proclamavan lo Reialme de Dieu. E mai se la compreneson generala del Dr. Ehrman del cristianisme diferís fòrça de la de la Glèisa *Contunhada* de Dieu, sèm d'acòrdi que l'evangèli del reialme es çò que Jèsus El meteis proclamèt e en çò que sos seguidors cresián. Seriam tanben d'acòrdi que fòrça que revendican lo cristianisme uèi comprenon pas aquò.

L'escrit e lo sermon mai ancians conservats de l'epòca post-Nòu Testamentària

Lo Reialme de Dieu èra una partida significativa de çò que se pretend èsser « lo sermon crestian complet mai ancian que nos es pervingut » (Holmes M.W. Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, 2nda ed. Baker Books, Grand Rapids, 2004, p. 102). Aqueste *Sermon Crestian Antic* conten aquestas declaracions sul reialme:

> 5:5De mai, sabètz, fraires, que nòstre demorament dins lo mond de la carn es insignificant e transitori, mas la promesa del Crist es granda e meravilhosa: lo repaus dins lo reialme venent e la vida eterna.

La declaracion çai sus mòstra que lo reialme es pas ara, mas vendrà e serà eternal. De mai, aqueste sermon ancian afirma:

> 6:9Ara, se quitament d'òmes tan justes coma aqueles son pas capables, per mejan de lors pròpris actes justes, de salvar lors enfants, quina assegurança avèm d'intrar dins lo reialme de Dieu

se gardam pas nòstre baptisme pur e immaculat? O qual serà nòstre avocat, se se tròba pas que tenèm d'òbras santas e justas? 9:6 Aital, aimem-nos los uns als autres, per que totes intrèm dins lo Reialme de Dieu. 11:7Alara, se sabèm çò qu'es just als uèlhs de Dieu, intrarem dins son Reialme e recebrèm las promessas que «l'orelha a pas ausit, ni l'uèlh a pas vist, ni lo còr de l'òme a pas imaginat».

12:1 Esperem doncas, ora per ora, lo reialme de Dieu dins l'amor e la justícia, pr'amor que sabèm pas lo jorn de l'aparicion de Dieu. 12:6 el ditz: lo reialme de mon Paire vendrà.

Las declaracions precedentas mòstran que l'amor a travèrs d'una vida corrècta es necessari, que encara avèm pas intrat dins lo Reialme de Dieu, e que aquò se produsís après lo jorn de l'aparicion de Dieu — es a dire après que Jèsus torna. Es lo reialme del Paire e lo reialme es pas solament Jèsus.

Es interessant que lo sermon aparentament crestian mai ancian que Dieu a permés de subreviure ensenhe lo meteis Reialme de Dieu que lo Novèl Testament ensenha e que la Glèisa *Contunhada* de Dieu ensenha ara (es possible que siá d'una vertadièra Glèisa de Dieu, mas ma coneissença limitada del grèc limita ma capacitat de far una declaracion mai ferma).

Los caps de la Glèisa del sègle segond e l'Evangèli del Reialme

Cal notar qu'al començament del sègle[II], Papias, un audient de Joan e un amic de Policarp, considerat coma un sant pels catolics romans, ensenhava lo reialme millenari. Eusèbi enregistrèt que Papias ensenhava:

> ... i aurà un millenari après la resurreccion dels mòrts, quand lo règne personal del Crist serà establit sus aquesta tèrra. (Fragments de Papias, VI. Vejatz tanben Eusèbi, Istòria de la Glèisa, Libre 3, XXXIX, 12)

Papias ensenhèt qu'aquò seriá un temps de granda abondància:

> De la meteissa manièra, [diguèt] qu'un gran de blat produiriá dètz
>
> mila espigas, e que cada espiga auria dètz mila granas, e cada gran donariá dètz liuras de farina clara, pura e fina; e que las pomas, las

granas e l'èrba produirián dins de proporcions similaras; e que totes los animals, se noirissent alara sonque de las produccions de la tèrra, vendrián pacifics e armonioses, e serián en somission perfièch a l'òme." [Testimoniatge es rendut a aquelas causas per escrich per Papias, un òme ancian, qu'èra un ausidor de Joan e un amic de Policarp, dins lo quatren de sos libres; perque cinc libres foguèron compausats per el...] (Fragments de Papias, IV)

La Letra als Corintians, escricha après lo Novèl Testament, afirma :

> 42:1-3Los Apòstols recebèron l'Evangèli per nosautres del Senhor Jèsus Crist; Jèsus Crist foguèt mandat per Dieu. Alavetz, Crist ven de Dieu, e los Apòstols venon de Crist. Ambedós doncas venguèron de la volontat de Dieu dins l'òrdre establit. Aital, après aver recebut una mission e après èsser estats plenament assegurats per la resurreccion de nòstre Senhor Jèsus Crist e confirmats dins la paraula de Dieu amb la plena assegurança de l'Esperit Sant, se'n anèron amb la bona novèla que lo reialme de Dieu vendriá.

Policarp de Smirna foguèt un cap crestian primitiu, qu'èra tanben un disciple de Joan, lo darrièr dels apòstols originals a morir. Policarp (v. 120-135 apr. J.C.) ensenhèt:

> Benaurats son los paures, e los que son perseguits per la justícia, perque es a eles lo reialme de Dieu. (Policarp. Letra als Filipians, Capítol II. Dels *Paires Ante-Nicèns, Volum 1*, edicion d'Alexander Roberts e James Donaldson. Edicion Americana, 1885)

> Sabent doncas que «Dieu es pas moquetat», devèm caminar d'un biais digne de Son comandament e de Sa glòria ...Car es plan que sián escartats de las concupiscéncias que son dins lo mond, pr'amor que « tota concupiscéncia fa la guèrra a l'esperit » ; e « ni los fornicaires, ni los effeminats, ni los qu'abusan de lor còs amb los òmes, eritaràn pas lo reialme de Dieu », ni los que fan de causas inconsistentas e indegudas. (ibid, Capítol V)

> Servissèm-Lo doncas amb crenta, e amb tota reveréncia, tal coma El meteis nos a comandat, e coma los apòstols que nos an predicat

> l'evangèli, e los profètas qu'an proclamat d'avança la venida del Senhor. (ibid, Capítol VI)

Coma d'autres dins lo Novèl Testament, Policarp ensenhèt que los justes, e non pas los que transgredisson los comandaments, eretaran lo Reialme de Dieu.

Se disiá tanben que Policarp aviá ensenhat çò que seguís:

> E lo dissabte seguent diguèt: 'Escotatz ma exhortacion, carissims enfants de Dieu. Vos ai conjurat en preséncia dels evesques, e ara vos exòrti totes a caminar d'un biais decent e digne dins la via del Senhor... *Velhatz,* e encara*, siatz prèstes, que los vòstres còrs se daissen pas aclapar,* lo novèl comandament concernent l'amor los uns pels autres, Son aveniment manifest d'un còp coma un lamp rapid, lo grand jutjament per fuòc, la vida eterna, Son reialme immortal. E tot çò que s'ensenha de Dieu, o sabètz quand cercatz las Escrituras inspiradas, gravatz-o amb la pluma de l'Esperit Sant dins vòstres còrs, per que los comandaments demòren en vosautres indelebils.' (Vida de Policarp, Capítol 24. J. B. Lightfoot, The Apostolic Fathers, vol. 3.2, 1889, pp. 488-506)

Meliton de Sardes, que foguèt un cap de la Glèisa de Dieu, vèrs 170 apr. J.C., ensenhèt:

> Car en veritat la lei s'es acomplida dins l'evangèli – l'anciana dins la novèla, totas doas sortissent amassa de Sion e de Jerusalèm; e lo comandament dins la gràcia, e lo tipe dins lo complit, e l'anhèl dins lo Filh, e la feda dins un òme, e l'òme dins Dieu ...
>
> Mas l'evangèli venguèt l'explicacion de la lei e sa
>
> compliment, mentre que la glèisa venguèt lo magasin de la vertat...
>
> Es aquel que nos a menats de l'esclavatge a la libertat, de las tenèbras a la lutz, de la mòrt a la vida, de la tiranidat a un reialme eternal. (Meliton. Omelia sus la Pasca. Vèrses 7,40, 68. Traduccion tirada de Kerux: The Journal of Online Theology. http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp)

Aital, lo Reialme de Dieu èra conegut coma quicòm d'etern, pas simplament la Glèisa crestiana o catolica romana actuala, e compreniá la lei de Dieu.

Un autre escrich de la mitat a la fin del segond sègle exòrta las gents a se virar cap al reialme:

> Per aquò, que degun de vosautres dissimule pas pus e agache pas enrèire, mas que s'apròche volontièrs de l'Evangèli del reialme de Dieu. (Clement Roman. Reconeissenças, Libre X, Capítol XLV. Extrach dels Paires Ante-Nicèns, Volum 8. Editat per Alexander Roberts e James Donaldson. Edicion Americana, 1886)

De mai, e mai se foguèt aparentament pas escrich per qualqu'un de la vertadièra glèisa, l'escrit de la mitat del sègle dos, intitulat *Lo Pastor d'Hermas,* dins la traduccion de Roberts & Donaldson, utiliza l'expression « reialme de Dieu » catòrze còps.

Los crestians vertadièrs, e quitament fòrça que professavan solament lo Crist, sabián quicòm sul Reialme de Dieu dins lo segond sègle.

Quitament lo sant Ireneu, a l'encòp catolic roman e ortodòx d'Orient, comprenguèt qu'après la resurreccion, los crestians intrarián dins lo Reialme de Dieu. Remarcatz çò qu'escriguèt, vèrs 180 apr. J.C.:

> Car tal es l'estat d'aqueles qu'an cregut, pr'amor que demòra contunhadament en eles l'Esperit Sant, que foguèt donat per El dins lo baptisme, e es retingut per aquel que lo recep, se camina dins la vertat, la santetat, la justícia e la paciéncia. Car aquela arma a una resurreccion en aqueles que creson, lo còs tornant recebre l'arma, e amb ela, per la poténcia de l'Esperit Sant, es levat e dintra dins lo reialme de Dieu. (Ireneu, Sant, Evesque de Lion. Traduccion de l'armeni per Armitage Robinson. La Demonstracion de la Predicacion Apostolica, Capítol 42. Wells, Somerset, oct. 1879. Tal coma publicat dins la SOCIETAT PER PROMOVER LA CONEISSENÇA CRISTIANA. NÒVA YORK: THE MACMILLAN CO, 1920)

Teofil d'Antiòquia ensenhèt:

> Mencioni solament sa bontat; se l'apeli Reialme, mencioni solament sa glòria… Perque se l'aguèsse fach immortal dempuèi lo començament, l'auriá fach Dieu. … Ni immortal, doncas, ni encara mortal lo faguèt, mas, coma o avèm dich çai sus, capable de l'un e de l'autre; de sòrta que s'inclinava cap a las causas de l'immortalitat, en gardant lo comandament de Dieu, recebèsse d'El coma recompensa l'immortalitat, e venguèsse Dieu. (Teofil, A Autòlic, 1:3, 2:27)

Lo sant catolic roman, Ipòlit, al començament del sègle III, escriguèt:

> E recebràs lo reialme dels cèls, tu que, pendent que demoravas dins aquesta vida, coneguèras lo Rei Celèst. E seràs un companhon de la Divinitat, e un coeritièr amb lo Crist, pus esclau de las luxúrias o de las passions, e jamai pus gastat per la malautiá. Car siás vengut Dieu: perqué las sofréncias que suportères en èsser òme, aquelas te las donèt, perque èras de pasta mortala, mas tot çò qu'es pròpri a Dieu de donar, aquò Dieu a promés de te l'acordar, perque siás estat deificat, e engendrat a l'immortalitat. (Ipòlit. Refutacion de Totas las Erésias, Libre X, Capítol 30)

La tòca dels umans es d'èsser deificats (coma enfants literals de Dieu, cf. Salm 82:6) dins lo Reialme venent de Dieu.

Lo Reialme de Dieu venent èra un ensenhament de la glèisa catolica originala (veire tanben nòstre libre electronic gratuit, disponible sus ccog.org, intitulat Creséncias de la Glèisa Catolica Originala: Un grop de rèsta auriá pogut aver una succession apostolica contunha?).

Problèmas dels segond e tresen sègles

Malgrat l'acceptacion generala del reialme, al sègle segond, un cap apostata antilegalista nomenat Marcion se levèt. Marcion ensenhava contra la lei de Dieu, lo Sabbat, e lo Reialme literal de Dieu. E mai que foguèsse denonciat per Policarp e d'autres, aguèt de contactes amb la Glèisa de Roma pendent un bon moment e semblava d'aver fòrça influéncia sus la glèisa romana.

Dins los sègles segond e tresen, los allegoristas s'establiguèron a Alexandria (Egipte). Fòrça allegoristas s'opausèron a la doctrina d'un reialme literal de Dieu. Notatz lo rapòrt sus qualques uns d'aqueles allegoristas:

> Dionísi nasquèt d'una familha pagana nòbla e rica d'Alexàndria, e foguèt educat dins lor filosofia. Quitèt las escòlas paganas per venir l'escolan d'Origèn, que succediguèt al cap de l'escòla catequetica d'Alexàndria…
>
> Clement, Origèn e l'escòla gnòstica corrompián las doctrinas dels oracles sants per lors interpretacions fantasiòlas e allegoricas… obtenguèron per eles lo nom d'« Allegoristas ». Nepòs combatèt publicament los Allegoristas, e mantenguèt qu'i aurà un règne del Crist sus la tèrra…
>
> Dionísi disputèt amb los seguidors de Nepòs, e segon son raconte… « un tal estat de causas coma existís ara dins lo reialme de Dieu. » Es la primièra mencion del reialme de Dieu existent dins l'estat present de las glèisas…
>
> Nepòs reprenguèt lor error, en mostrant que lo reialme dels cèls es pas allegoric, mas es lo reialme literal que ven de nòstre Senhor dins la resurreccion per la vida eterna...
>
> Atal, l'idèa del reialme vengut dins l'estat present de las causas foguèt concebuda e portada al jorn dins l'escòla gnòstica dels allegoristas en Egipte, de 200 a 250 apr. J.C., un sègle entièr abans que los evesques de l'empèri foguèssen considerats coma los ocupants del tròn…
>
> Clement concebèt l'idèa del reialme de Dieu coma un estat de vertadièra coneissença mentala de Dieu. Origèn lo presentèt coma un sens espiritual amagat dins la letra plana de las Escrituras. (Ward, Henry Dana. L'Evangèli del Reialme: Un Reialme pas d'aqueste mond; pas dins aqueste mond; mas que deu venir dins lo país celèste, de la Resurreccion dels mòrts e de la Restitucion de

totas causas. Publicat per Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, pp. 124-125)

Aital, mentre que l'evèque Nepòs ensenhava l'evangèli del Reialme de Dieu, los alegoristas ensajèron de trobar una compreneson falsa e mens literal. L'evèque Apolinari de Hierapolis ensajèt tanben de combatre los errors dels alegoristas a la meteissa epòca. Los que èran vertadièrament dins la Glèisa de Dieu defendèron la vertat del Reialme literal de Dieu al long de l'istòria.

Herbert W. Armstrong ensenhèt l'evangèli del Reialme, mai

Al sègle[XX], lo defunt Herbert W. Armstrong, lo primièr cap de l'èra modèrna filadelfiana de la Glèisa de Dieu (Apocalipsi 3:7-13), escriguèt:

> Perque *rebutèron* l'evangèli de Crist …, lo mond deguèt substituir quicòm mai a sa plaça. Deguèron inventar una *falsificacion!* Aital, avèm ausit parlar del reialme de Dieu coma d'una simpla platitud polida--un sentiment agradiu dins los còrs umans--o redusent a un RES eterèu e irreal! D'autres an desformat la vertat en presentant la "GLÈISA" coma lo reialme… Lo profèta Daniel, que visquèt 600 ans abans Jèsus Crist, sabiá que lo reialme de Dieu èra un reialme real--un govèrn regissent de PÒBLES literals sus la tèrra…
>
> Aicí... avètz l'explicacion de Dieu sus çò qu'ES LO REIALME DE DIEU: «E dins los jorns d'aqueles reis...»--aicí se parla dels dètz dits de pè, en partida de fèrre e en partida d'argila fragila. Aquò, en connectant la profecia amb Daniel 7, e l'Apocalipsi 13 e 17, fa referéncia als nòus ESTATS UNITS D'EUROPA qu'ara se forman... davant vòstres uèlhs! L'Apocalipsi 17:12 fa clar lo detalh qu'es una union de DÈTZ REIS O REIALMES que (Apoc. 17:8) ressuscitarà l'ancian EMPÈRI ROMAN …
>
> Quand lo Crist ven, ven coma REI dels reis, regnant sus tota la tèrra (Apoc. 19:11-16); e SON *REIALME--lo REIALME DE DIEU--diguèt Daniel*, es de CONSUMIR totes aquestes reialmes mondans. L'Apocalipsi 11:15 o ditz amb aquestas paraulas: «Los reialmes d'aqueste mond *son venguts* LOS REIALMES DE NÒSTRE SENHOR E

DE SON CRIST: e regnarà pels sègles dels sègles»! Aquò es lo REIALME DE DIEU. Es la fin dels govèrns presents--òc, e quitament dels Estats Units e de las nacions britanicas. Alara vendràn los reialmes--los GOVÈRNS--del Senhor Jèsus Crist, alara REI dels reis sus tota la tèrra. Aquò fa completament CLAR lo fach que lo REIALME DE DIEU es un govèrn literal. Atal coma l'Empèri Caldèu èra un REIALME--atal coma l'Empèri Roman èra un REIALME--aital lo REIALME DE DIEU es un govèrn. Deu prene lo GOVÈRN de las NACIONS del mond. Jèsus Crist nasquèt per èsser un REI--un SOVÈREN! …

Lo meteis Jèsus Crist que caminèt suls puèges e las valadas de la Tèrra Santa e per las carrièras de Jerusalèm fa mai de 1 900 ans torna venir. Diguèt que tornariá. Après que foguèt crucificat, Dieu lo ressuscitèt d'entre los mòrts après tres jorns e tres nuèches (Matèu 12:40; Actes 2:32; I Corintians 15:3-4). Ascendèt al Tron de Dieu. Seu del Govèrn de l'Univèrs (Actes 1:9-11; Ebr. 1:3; 8:1; 10:12; Apoc. 3:21).

Es lo « nòble » de la parabòla, que partiguèt al Tron de Dieu – lo « país luènh » – per èsser coronat Rei de reis sus totas las nacions, e puèi tornar sus tèrra (Luc 19:12-27).

Encara, es al cèl fins als « temps de la restitucion de totas causas » (Actes 3:19-21). *Restitucion* significa tornar a un estat o una condicion anteriora. Dins aqueste cas, es la restauracion del govèrn de Dieu sus la tèrra, e doncas, la restauracion de la patz mondiala, e de condicions utopicas.

Lo trebolum mondial present, las guèrras e las contencions creissentas culminaràn dins una tribulacion mondiala tan granda que, se Dieu interveniá pas, cap de carn umana seriá pas salvada viva (Matèu 24:22). A son punt culminant, quand lo retard menariá a la destruccion de tota vida sus aquesta planeta, Jèsus Crist tornarà. Aqueste còp, ven coma Dieu divin. Ven dins tota la poténcia e la glòria del Creator que regna sus l'univèrs. (Matèu 24:30; 25:31.) Ven coma « Rei dels reis, e Senhor dels senhors » (Apocalipsi 19:16), per establir un supergovern mondial e regir

totas las nacions « amb un baston de fèrre » (Apocalipsi 19:15; 12:5) …

Crist non desirat?

Mas l'umanitat cridarà de jòia, e l'aculhirà dins una èxtasi e un entosiasme frenetic--e quitament las glèisas del cristianisme tradicional?

O faràn pas! Creiràn, perque los falses ministres de Satanàs (II Cor. 11:13-15) los auràn enganats, qu'es l'Anticrist. Las glèisas e las nacions seràn encolerizadas per son arribada (Apoc. 11:15 amb 11:18), e las fòrças militaras ensajaràn efectivament de li far la guèrra per lo destruire (Apoc. 17:14)!

Las nacions seràn engatjadas dins la batalha culminanta de la venenta Tresena Guèrra Mondiala, amb lo front de batalha a Jerusalèm (Zac. 14:1-2) e puèi lo Crist tornarà. Dins un poder subrenatural, «combatrà contra aquelas nacions» que combatan contra el (vèrset 3). Las derrotarà completament (Apoc. 17:14)! « Aquel jorn, sos pès se pausaràn sus la montanha de las Olivas », a una fòrça corta distància a l'èst de Jerusalèm (Zacarias 14:4). (Armstrong HW. The Mystery of the Ages, 1984)

La Bíblia declara que Jèsus tornarà, e ganharà, pasmens fòrça se batran contra El a son retorn (Apocalipsi 19:19). Fòrça pretendràn (basat sus una incompreneson de la profecia biblica, mas en partida a causa de falses profètas e de mistics) que lo Jèsus que torna es l'Anticrist final!

Çò que seguís es tanben d'Herbert Armstrong:

La vertadièra religion--la vertat de Dieu dotada de l'amor de Dieu transmes pel Sant Esperit... JÒIA INEFABLA de conéisser Dieu e Jèsus Crist--de conéisser la VERTAT--e la calor de l'AMOR divin de Dieu! ...

Los ensenhaments de la vertadièra Glèisa de Dieu son simplament los de « viure segon cada paraula » de la Santa Bíblia ...

> Los òmes se viraràn de la via del « prene » a la via del « donar »--la via de l'amor de Dieu.
>
> UNA NÒVA CIVILIZACION s'empausarà ara sus la tèrra! (ibid)

La NÒVA CIVILIZACION es lo Reialme de Dieu. Proclamar qu'aquela nòva civilizacion deu venir e se basar sus l'amor es una partida màger de çò qu'es l'evangèli vertadièr del reialme qu'ensenhavan Jèsus e sos seguidors. Aquò es quicòm que nosautres, dins la Glèisa Contunhada de Dieu, prediquem.

Herbert Armstrong comprenguèt que Jèsus ensenhava que la societat umana, quitament quand pensa que vòl obeir, a rebutat lo biais de donar de la vida, lo biais de l'amor. Gaireben degun sembla pas comprene corrèctament la significacion de çò qu'ensenhava Jèsus.

Lo salut per Jèsus fa partida de l'Evangèli

Ara, qualques-unes qu'an legit fins aicí se demandan probablament lo ròtle de la mòrt de Jèsus dins lo salut. Òc, Sa mòrt fa partida de l'evangèli que lo Novèl Testament e Herbert W. Armstrong an totes dos escrich.

Lo Novèl Testament mòstra que l'evangèli inclutz lo salut a travèrs de Jèsus:

> [16] Car me soi pas vergonhós de l'evangèli de Crist, perque es la poténcia de Dieu per lo salut de totòm que crei, d'en primièr pel Jueu, puèi tanben pel Grèc (Romans 1:16).
>
> [4] Alara los que foguèron escampilhats anèron pertot predicar la paraula. [5] Puèi Filipe davalèt dins la vila de Samaria e lor predicèt lo Crist. … [12] Mas quand creseguèron a Filipe mentre que predicava las causas concernent lo reialme de Dieu e lo nom de Jèsus Crist, tant los òmes coma las femnas foguèron baptizats. … [25] Alara, après aver testimoniat e predich la paraula del Senhor, tornèron a Jerusalèm, predichent l'evangèli dins fòrça vilatges dels Samaritans. [26] Ara un àngel del Senhor parlèt a Filipe … [40] Filipe foguèt trobat a Azòt. E, en passant, predicèt dins totas las vilas fins qu'arribèt a Cèsarea. (Actes 8:4,5,12,25,26,40)
>
> [18] lor predicèt Jèsus e la resurreccion. (Actes 17:18)

> [30] Alara Pau demorèt dos ans entièrs dins son ostal de logacion, e recebèt totes los que venián a el, [31] **predica lo reialme de Dieu e ensenha las causas que concernisson lo Senhor Jèsus Crist** amb tota libertat, sens que degun l'en empachèsse. (Actes 28:30-31)

Remarcatz que la predicacion compreniá Jèsus e lo reialme. Malurosament, una compreneson corrècta de l'evangèli del Reialme de Dieu manca sovent dins los ensenhaments de las glèisas greco-romanas.

En realitat, per nos ajudar a venir part d'aquel reialme, Dieu aimèt los umans tant que mandèt Jèsus per morir per nosautres (Joan 3:16-17) e nos salva tanben per sa gràcia (Efesians 2:8). E aquò fa partida de la bona novèla (Actes 20:24).

L'Evangèli del Reialme es çò que lo mond a besonh, mas ...

Trabalhar per la patz (Matèu 5:9) e far lo ben son d'objectius que valon la pena (cf. Galatas 6:10). Pasmens, fòrça dirigents mondials, i comprés los religioses, creson qu'es la cooperacion umana internacionala que portarà la patz e la prosperitat, e non pas lo Reialme de Dieu. E mentre qu'auràn de succès temporals, non solament capitaràn pas, mas d'unes de lors esfòrces umans menaràn fin finala la planeta Tèrra al punt que rendrián la vida insostenibla se Jèsus tornava pas per establir Son Reialme (Matèu 24:21-22). Los umans que règlon la Tèrra sens Dieu es un evangèli van e fals (Salm 127:1).

Fòrça dins lo mond ensajan de metre en plaça un plan internacional babilonian semi-religiós per establir un nòu òrdre mondial al sègle[XXI]. Aquò es quicòm que la Glèisa Contunhada de Dieu a denonciat dempuèi sa creacion e prevei de contunhar de denonciar. Dempuèi que Satan enganèt Èva per que cresèsse a una version de son evangèli fa gaireben 6000 ans (Genèsi 3), fòrça umans an cregut que sabian melhor que Dieu çò que los melhorariá eles e lo mond.

Segon la Bíblia, caldrà una combinason d'un cap militar en Euròpa (sonat lo Rei del Nòrd, tanben sonat la Bèstia de l'Apocalipsi 13:1-10) amb un cap religiós (sonat lo fals profèta, tanben sonat L'Anticrist final e la Bèstia de las doas còrnas de l'Apocalipsi 13:11-17) de la vila de las sèt colinas

(Apocalipsi 17:9,18) per establir un òrdre mondial 'babilonian' (Apocalipsi 17 e 18). E mai que l'umanitat aja besonh del retorn del Crist e de l'establiment de Son reialme, fòrça dins lo mond faràn pas atencion a aquel messatge al sègle[XXI]— contunharàn de creire a de versions divèrsas de lo fals evangèli de Satanàs. Mas lo mond recebrà un testimòni.

Remembratz-vos que Jèsus ensenhèt:

> [14]E l'evangèli del reialme serà predicat dins lo mond entièr coma un testimòni per totas las nacions, e alara la fin vendrà. (Matèu 24:14)

Remarcatz que l'evangèli del reialme arribarà al mond coma un testimòni, puèi vendrà la fin. Aquela « fin » essent lo començament de la « granda tribulacion ».

I a mantuna rason per aquò.

Una es que Dieu vòl que lo mond ausisca l'evangèli vertadièr abans lo començament de la Granda Tribulacion (que se mòstra que comença en Matèu 24:21). Aital, lo messatge de l'evangèli es un testimòni e un avertiment (cf. Ezequièl 3; Amos 3:7). Aquò menarà a mai de conversions de Gentils (Romans 11:25) e de conversions de non-Gentils (Romans 9:27) abans que Jèsus torne.

Una autra rason es que lo fons del messatge serà contrari a las vistas del poder de la Bèstia del Rei del Nòrd en ascension, ambe lo Fals Profèta, l'Anticrist final. Aqueles dos prometràn basicament la patz per l'esfòrç uman e lo compromés religiós, mas aquò menarà a la fin (Matèu 24:14-22) e a la destruccion (cf. 1 Tessalonicencs 5:3).

E mai se la Bíblia ditz de combatre per la fe vertadièra e originala (Judas 3), que la paraula de Dieu es vertat (Joan 17:17), e que los crestians vertadièrs devon èsser separats d'aqueles que fan de compromeses amb lo paganisme (2 Corintians 6:14-17), fòrça afirmaràn que lor "evangèli" (bona novèla) implica de compromeses per que la patz e l'unitat pòscan existir. Malurosament, lo vertadièr evangèli del Reialme de Dieu serà considerat coma un evangèli fals per fòrça d'aqueles que promòvon las agendas ecumenicas e interreligiosas de la Bèstia e del Fals Profèta (l'Anticrist final).

A causa dels signes e dels miracles mentiders associats a eles (2 Tessalonicencs 2:9), la màger part del mond causiràn de creire una mentida (2 Tessalonicencs 2:9-12) puslèu que lo messatge de l'evangèli. A causa de las condemnacions injustas del Reialme de Dieu millenari per los catolics romans, los ortodòxes orientals, los luterans e d'autres, fòrça pretendràn a tòrt que lo messatge de l'evangèli millenari del Reialme de Dieu es lo fals evangèli associat a la Bèstia e a l'Anticrist.

Abans lo començament de la Granda Tribulacion, los crestians fidèls de Filadèlfia (Apocalipsi 3:7-13) anaràn per lo mond (Matèu 24:14) proclamant l'evangèli millenari del reialme e disent al mond çò que cèrts dirigents mondans (entre los quals la Bèstia e lo Fals Profèta) tramaràn.

Sustendràn de dire al mond lo messatge que la Bèstia, rei de la poténcia del Nòrd, ambe lo Fals Profèta, l'Anticrist final, fin finala destruirà (ambe d'unes de lors aliats) los Estats Units e las nacions anglofònas del Reialme Unit, Canadà, Austràlia, e la Nòva Zelanda (Daniel 11:24,39) e que pauc après destruiràn una confederacion aràbia/islamica (Daniel 11:40-43), foncionaràn coma d'instruments dels demònis (Apocalipsi 16:13-14), e fin finala combatràn Jèsus Crist a Son retorn (Apocalipsi 16:14; 19:19-20). Los fidèls filadelfians (Apocalipsi 3:7-13) anonciaràn que lo reialme millenari de Dieu arribarà lèu.

Aquò generariá probablament fòrça cobertura mediatica e contribuiriá a l'acompliment de Matèu 24:14. Nosautres, dins la Glèisa Contunhada de Dieu, preparam de literatura (en mantuna lenga), apondèm a de sits web, e prenèm d'autras mesuras per nos preparar a la 'òbra corta' (cf. Romans 9:28) que ajudarà a menar a la determinacion de Dieu que Matèu 24:14 es estat pro provesit coma testimòni per la fin a venir.

Los dirigents mondials que proclaman lo « fals evangèli » (probablament un tipe « novèl » de dirigent suprem d'Euròpa amb un pontife compromés que *revendicarà* una forma de catolicisme) aimaràn pas aquela proclamacion — voldràn pas que lo mond aprenga çò que faràn vertadièrament (e o creiràn benlèu pas eles meteisses al començament, cf. Isaïas 10:5-7). Eles e/o lors partisans ensenharàn tanben probablament falsament que los crestians fidèls filadelfians sostendràn una doctrina extremista (lo millenarisme) d'un anticrist a venir. Quinas que sián las

condemnacions que faràn eles e/o lors seguidors a l'adreça dels fidèls filadelfians e de la Glèisa Contunhada de Dieu desencadenaràn de persecucions (Daniel 11:29-35; Apocalipsi 12:13-15). Aquò menarà tanben a la fin — lo començament de la Granda Tribulacion (Matèu 24:21; Daniel 11:39; cf. Matèu 24:14-15; Daniel 11:31) e tanben a un periòde de proteccion de 3 ans e mièg pels fidèls crestians de Filadèlfia (Apocalipsi 3:10; 12:14-16).

La Bèstia e lo Fals Profèta ensajaràn la fòrça, lo chantatge economic, los signes, los prodigis messorguièrs, l'assassinat e d'autras pressions (Apocalipsi 13:10-17; 16:14; Daniel 7:25; 2 Tessalonicencs 2:9-10) per prene lo contraròtle. Los crestians se demandaràn:

> [10]«Fins a quand, Senhor, sant e verai, abans que juges e venges nòstre sang sus los abitants de la tèrra?» (Apocalipsi 6:10)

Al long dels sègles, lo pòble de Dieu s'es demandat e a demandat: «Quant de temps caldrà abans que Jèsus torne?»

Ben que coneissèm pas lo jorn ni l'ora, esperam que Jèsus torne (e que lo Reialme millenari de Dieu siá establit) dins lo sègle[XXI]en nos basant sus fòrça Escrituras (per exemple, Matèu 24:4-34; Salm 90:4; Osèa 6:2; Luc 21:7-36; Ebrieus 1:1-2; 4:4,11; 2 Pèire 3:3-8; 1 Tessalonicencs 5:4), de las qualas vesèm ara cèrts elements se complir.

Se Jèsus intervèn pas, l'umanitat aurà aniquilat tota la vida:

> [21] Car alara i aurà una granda tribulacion, coma n'i aguèt pas dempuèi lo començament del mond fins ara, e n'i aurà pas jamai pus. [22] E se aqueles jorns èran pas abracats, cap de carn seriá pas salvada; mas a causa dels elegits, aqueles jorns seràn abrassits. (Matèu 24:21-22)

> [29] Imediatament après la tribulacion d'aqueles jorns, lo solelh s'escurirà, e la luna donarà pas sa lutz; las estelas caïran del cèl, e las poténcias dels cèls seràn tremoladas. [30] Alara lo signe del Filh de l'Òme apareisserà dins lo cèl, e alara totas las tribús de la tèrra ploraràn, e veiràn lo Filh de l'Òme venir sus las nívolas del cèl amb poténcia e granda glòria. [31]E mandarà sos àngels amb una granda

> trompa, e amassaràn sos elegits dels quatre vents, d'una extremitat del cèl a l'autra. (Matèu 24:29-31)

Lo Reialme de Dieu es çò que lo mond a besonh.

Ambaissadors pel Reialme

Quin es vòstre ròtle dins lo Reialme?

Ara meteis, se sètz un crestian vertadièr, devètz èsser un ambaissador per Jèsus e lo Reialme de Dieu. Remarcatz çò que l'apòstol Pau escriguèt:

> [20]Ara doncas, sèm ambaissadors de Crist, coma se Dieu parlava per nosautres: vos imploram en nom de Crist, reconciliatz-vos amb Dieu. (2 Corintians 5:20)

> [14] Demoratz doncas, cinturats de la vertat, revestits de la cuirassa de la justícia, [15] e calçats amb la preparacion de l'evangèli de la patz; [16] e mai que mai, prenètz l'escut de la fe amb lo qual podretz estingar totes los dards ardents del maligne. [17] Prenètz tanben l'elm del salut e l'espasa de l'Esperit, qu'es la paraula de Dieu; [18] pregant totjorn amb tota mena de pregàrias e de supplicacions dins l'Esperit, en velhant amb tota perseverança e esplecacion per totes los sants— [19] e per ieu, que me siá donada la paraula, per tal que dobrisca ma boca amb audàcia per far conéisser lo mistèri de l'evangèli, [20] pel qual soi ambaissador en cadenas; que per el pòsca parlar amb audàcia, coma cal que parle. (Efesians 6:14-20)

Qu'es un ambaissador? *Merriam-Webster* dona la definicion seguenta:

> 1**:** un enviat oficial; *especialament***:** un agent diplomatic del reng mai naut acreditat a un govèrn o a un sobeiran estrangièr coma representant resident de son pròpri govèrn o sobeiran o nomenat per una mission diplomatica especiala e sovent temporària
>
> 2 *a***:** un representant o messatgièr autorizat

Se sètz un crestian vertadièr, sètz un mandatari oficial, per Crist! Remarcatz çò que l'apòstol Pèire escriguèt:

> [9]Mas vosautres, generacion causida, sacerdòci reial, nacion santa, pòble de sa proprietat, per que anoncietz las vertuts d'Aqueste que vos a cridats de las tenèbras a sa lutz meravilhosa; [10]vosautres que siatz pas un temps un pòble, mas ara lo pòble de Dieu, que recebèretz pas de misericòrdia, mas ara n'avètz recebuda. (1 Pèire 2:9-10)

Coma crestians, devèm far partida d'una nacion santa.

Quina nacion es ara santa?

Plan, de segur, cap dels reialmes d'aqueste mond — mas fin finala faràn partida del Reialme del Crist (Apocalipsi 11:15). Es la nacion de Dieu, Son Reialme, qu'es santa.

Coma ambaissadors, nos engatjam pas normalament dins la politica dirècta de las nacions d'aqueste mond. Mas devèm viure ara segon la via de vida de Dieu (veire tanben lo libre electronic gratuit disponible a www.ccog.org intitulat: *Christians: Ambaissadors per lo Reialme de Dieu, instruccions biblicas sus la vida de crestian*). En vivent ara de la manièra de viure de Dieu, aprenèm melhor perqué las vias de Dieu son las melhoras, per que dins Son reialme poscam èsser reis e prèires e regnar amb Crist sus la tèrra:

> [5] A El que nos aimèt e nos lavèt de nòstres pecats dins son pròpri sang, [6] e a fach de nosautres de reis e de prèires per son Dieu e Paire; a El siá la glòria e lo domèni pels sègles dels sègles. Amen. (Apocalipsi 1:5-6)

> [10] E nos a fachs reis e prèires per nòstre Dieu; E regnarèm sus la tèrra. (Apocalipsi 5:10)

Un aspècte futur de venir reis e prèires serà d'ensenhar als mortals de l'epòca a caminar dins las vias de Dieu:

> [19] Car lo pòble demorarà a Sion, a Jerusalèm; Ploraretz pas mai. Serà plan benvolent per vosautres al son de vòstre crit; Quand l'ausirà, vos respondrà. [20] E quitament se lo Senhor vos dona Lo pan de l'adversitat e l'aiga de l'afliccion, Pr'aquò vòstres ensenhaires seràn pas mai amagats dins un canton, Mas vòstres

uèlhs veiràn vòstres ensenhaires. [21] Vòstras aurelhas ausiràn una votz darrièr vos, que dirà: «Aqueste es lo camin, caminatz-i», Cada còp que viraretz a drecha O cada còp que viraretz a esquèrra. (Isaïas 30:19-21)

Ben que siá una profecia pel reialme millenari, dins aquesta èra los crestians devon èsser preparats per ensenhar:

[12] … a aqueste moment, deuriatz èsser de mestres, (Ebrieus 5:12)

[15]Mas santificatz lo Senhor Dieu dins vòstres còrs, e siatz totjorn prèstes a donar una responsa a tot òme que vos demanda la rason de l'esperança qu'avètz, amb doçor e reveréncia: (1 Pèire 3:15, KJV)

La Bíblia mòstra que fòrça dels crestians mai fidèls instruiràn fòrça de monde just abans lo començament de la Granda Tribulacion:

[33] E los del pòble que comprenon instruiràn fòrça (Daniel 11:33;)

Doncas, aprene e créisser en gràcia e en coneissença (2 Pèire 3:18), es quicòm que devèm far ara. Jèsus diguèt: «Seretz testimònis de ieu a Jerusalèm, e dins tota la Judaèa e Samaria, e fins a l'extrèm de la tèrra» (Actes 1:8). Una part de vòstre ròtle dins lo Reialme de Dieu es d'èsser capable d'ensenhar.

E pels crestians mai fidèls de Filadèlfia (Apocalipsi 3:7-13), aquò inclurà tanben lo sosten a l'important testimoniatge de l'evangèli abans lo començament del reialme millenari de Dieu (cf. Matèu 24:14).

Après que lo Reialme de Dieu serà establit, lo pòble de Dieu serà utilizat per ajudar a restaurar una planeta damatjada:

[12]Los de vosautres bastiràn los luòcs vièlhs en ruïnas; Rebastiràs los fondaments de mantuna generacion; E seràs nomenat lo Reparator de la Brècha, Lo Restaurator de las Carrièras ont se demòra. (Isaïas 58:12)

Aital, lo pòble de Dieu qu'aurà viscut segon la volontat de Dieu dins aquesta èra facilitarà a las gents de demorar dins las vilas (e endacòm mai) durant aqueste temps de restauracion pendent lo millenni.

Lo mond serà vertadièrament un luòc melhor. Devèm èsser d'ambaissadors per Crist ara, per que poscam tanben servir dins Son Reialme.

Lo Verai Messatge de l'Evangèli es Transformator

Jèsus diguèt: «Se demoratz dins ma paraula, sètz vertadièrament mos disciples. 32 E coneisseretz la vertat, e la vertat vos farà liures» (Joan 8:31-32). Conéisser la vertat sus l'evangèli del Reialme de Dieu nos libera d'èsser presonièrs de las esperanças falsas d'aqueste mond. Podèm sosténer amb audàcia un plan que fonciona—lo plan de Dieu! Satan a enganat lo mond entièr (Apocalipsi 12:9) e lo Reialme de Dieu es la vertadièra solucion. Cal que defendam e sostengam la vertat (cf. Joan 18:37).

Lo messatge de l'evangèli es mai que la salvacion personala. La bona novèla del Reialme de Dieu deu transformar l'èsser dins aquesta èra:

> [2]E non vos conformetz pas a aqueste mond, mas transformatz-vos per lo renovament de vòstre esperit, per que poscatz experimentar quina es la bona, agradiva e perfiècha volontat de Dieu. (Romans 12:2)

Los crestians vertadièrs son transformats per servir Dieu e los autres:

> [22]Servents, obeissètz en totas causas als vòstres mestres segon la carn, pas amb servici d'aparéncia, coma de plaire als òmes, mas amb sinceritat de còr, en crentant Dieu. [23]E tot çò que fasètz, fasètz-lo de bon còr, coma per lo Senhor e non pas per los òmes, [24]sabent que del Senhor recebretz la recompensa de l'eritatge; servissètz lo Senhor Crist. (Colossians 3:22-24)

> [28]Alara, pr'amor que recebèm un reialme que se pòt pas esbranlar, tenèm la gràcia, per la quala servèm Dieu d'un biais agradiu amb reveréncia e pietatosa crenta. (Ebrieus 12:28)

Los crestians vertadièrs vivon diferentament del mond. Acceptam las nòrmas de Dieu al dessús de las del mond per çò qu'es just e injust. Lo just viu per la fe (Ebrieus 10:38), pr'amor que cal de la fe per viure a la manièra de Dieu en aquesta èra. Los crestians èran considerats tan diferents del mond ont vivián, que lor mòde de vida èra nomenat « lo Camin » dins lo Novèl Testament (Actes 9:2; 19:9; 24:14,22). Lo mond viu egoïstament, enganat jos la dominacion de Satanàs, dins çò qu'es estat nomenat « lo camin de Cain » (Judas 11).

L'Evangèli del Reialme de Dieu es un messatge de justícia, de jòia e de patz (Romans 14:17). La paraula profetica, corrèctament comprenguda, consola (cf. 1 Corintians 14:3; 1 Tessalonicencs 4:18), subretot mentre que vesèm lo mond s'esboldregar (cf. Luc 21:8-36). La vertadièra faiçon de viure crestiana mena a l'abondància espirituala e a de benediccions fisicas (Marc 10:29-30). Aquò fa partida de las rasons per las qualas aqueles que la vivon comprenon que lo mond a besonh del Reialme de Dieu. Los crestians son d'ambaissadors del Reialme de Dieu.

Los crestians meton lor esperança dins l'espiritual, e non pas dins lo fisic, e mai se vivèm dins un mond fisic (Romans 8:5-8). Avèm l'« esperança de l'evangèli » (Colossians 1:23). Aquò es quicòm que los primièrs crestians comprenián, mas que fòrça que professan Jèsus uèi comprenon pas vertadièrament.

6. Las glèisas greco-romanas ensenhan que lo Reialme es important, mas...

Las glèisas greco-romanas creson qu'ensenhan d'aspèctes del Reialme de Dieu, mas an de mal a comprene vertadièrament çò qu'es en realitat. Per exemple, *l'Enciclopedia Catolica* ensenha aquò a prepaus del reialme:

> Crist… A cada estapa de Son ensenhament sus l'aveniment d'aqueste reialme, sos diferents aspèctes, son sens precís, la manièra de l'aténher, forman la substància de Sos discorses, a tal punt que Son discors es nomenat « l'evangèli del reialme »...comencèron de parlar de la Glèisa coma « lo reialme de Dieu » ; cf. Col., I, 13 ; I Thess., ii, 12 ; Apoc., I, 6, 9 ; v, 10, etc. ...aquò significa la Glèisa coma aquela institucion divina … (Pope, H. Kingdom of God. The Catholic Encyclopedia, Volum VIII. 1910)

E mai se çò de naut apuntava a « Col., I, 13; I Thess., ii, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10 », se los cercatz, trobaretz que pas un d'aqueles versets ditz quicòm sus ***la Glèisa*** coma lo Reialme de Dieu. Ensenhan que los cresents faràn partida del Reialme de Dieu o qu'es lo reialme de Jèsus. La Bíblia avertís que fòrça cambiarián l'evangèli o se virarián cap a un autre, un de fals (Galatas 1:3-9). Malurosament, divèrses o an fach.

Jèsus ensenhèt: «Ieu soi lo camin, la vertat e la vida. Degun ven al Paire se non per ieu" (Joan 14:6). Pèire ensenhèt: "E dins cap d'autre i a pas de salvacion, pr'amor qu'i a pas cap d'autre nom jos lo cèl donat als òmes per lo qual nos cal èsser salvats" (Actes 4:12). Pèire diguèt als Josieus que totes devon aver la fe per se repentir e acceptar Jèsus per èsser salvats (Actes 2:38).

Per contra, lo defunt papa Francés a ensenhat que los ateus, sens Jèsus, pòdon èsser salvats per de bonas òbras! Ensenha tanben que los josieus pòdon èsser salvats sens acceptar Jèsus! De mai, el e d'unes Grèc-Romans semblan tanben considerar qu'una version non biblica de 'Maria' es una clau de l'evangèli e tanben una clau per l'unitat ecumenica e interreligiosa. Malurosament, eles e d'autres comprenon pas l'importància de Jèsus NI lo

vertadièr Evangèli del Reialme de Dieu. Fòrça promòvon d'evangèlis fausses.

Molts vòlon caminar segon çò que veson e aver de fe dins lo mond. Lo Novèl Testament ensenha que los crestians devon mirar en naut:

> [2]Pensatz a las causas d'en naut, pas a las causas de la tèrra. (Colossians 3:2)

> [7] Perque caminam per la fe, e non pas per la vista. (2 Corintians 5:7)

Totun, lo papa Pius XI ensenhèt essencialament de caminar segon sa vision de sa glèisa:

> ... la Glèisa catolica ... es lo reialme de Crist sus la tèrra. (Enciclica *Quas Primas* de Pius XI).

Lo sit web *CatholicBible101* afirma : « Lo Reialme de Dieu foguèt establit sus tèrra per Jèsus Crist en l'an 33 de l'èra comuna, jos la forma de Sa Glèisa, menada per Pèire... la Glèisa Catolica. » Pasmens, lo Reialme millenari de Dieu es pas aicí, ni es pas la Glèisa de Roma. Quand vendrà, serà sus la tèrra. E mai se la vertadièra Glèisa de Dieu a las "claus del reialme" (Matèu 16:19), aqueles que pretendon qu'una glèisa es lo reialme de Dieu "an levat la clau de la coneissença" (Luc 11:52).

La Glèisa de Roma ensenha tan fòrtament contra un Reialme millenari de Dieu venent lèu sus tèrra que n'es basicament la sola « doctrina de l'Anticrist » listada dins lo *Catecisme* oficial *de la Glèisa Catolica*:

> **676** L'engan de l'Anticrist comença ja de prene forma dins lo mond cada còp que se pretend de realizar dins l'istòria aquela esperança messianica que se pòt realizar sonque en delà de l'istòria a travèrs del jutjament eschatologic. La Glèisa a rebutat quitament de formas modificadas d'aquela falsificacion del reialme a venir jos lo nom de millenarisme … (Catechisme de la Glèisa Catolica. Imprimatur Potest +Joseph Cardinal Ratzinger. Doubleday, NY 1995, p. 194)

Malurosament, aqueles que son d'acòrdi amb aquela posicion auràn de problèmas màgers amb la proclamacion de l'Evangèli del Reialme de Dieu a la fin. D'unes prendràn de mesuras terriblas contra aqueles que lo proclaman (Daniel 7:25; 11:30-36). Mas, poiriatz pensar, totes los que professan Jèsus coma Senhor seràn pas dins lo reialme? Non, o seràn pas. Remarcatz çò que Jèsus diguèt:

> [21]«Non pas totes los que me dison: 'Senhor, Senhor!' intraràn dins lo reialme dels cèls, mas solament aquel que fa la volontat de mon Paire que es dins los cèls. [22]Molts me diràn aquel jorn: 'Senhor, Senhor, avèm pas profetizat en ton nom, expulsat de demònis en ton nom e fach fòrça miracles en ton nom?' [23] E alara lor dirai: 'Jamai vos ai coneguts; alunhatz-vos de ieu, vosautres que fasètz l'iniquitat!' (Matèu 7:21-23)

L'apòstol Pau notèt que lo "mistèri de l'iniquitat" èra "ja a l'òbra" (2 Tessalonicencs 2:7) a son epòca. Aquesta iniquitat es tanben ligada a quicòm contra lo qual la Bíblia met en gàrdia pels darrièrs temps, que se sona "Misteri, Babilònia la Granda" (Apocalipsi 17:3-5).

Lo « mistèri de l'iniquitat » es ligat als crestians que professan que creson pas qu'ajan besonh de s'esforçar per gardar la lei dels Dètz Mandaments de Dieu, etc. e/o que i a fòrça excepcions acceptablas a aquela lei e/o que i a de formas de penedéncia acceptablas per violar la lei de Dieu, doncas, e mai se creson qu'an una forma de la lei de Dieu, gardan pas una forma de crestianisme que Jèsus o sos apòstols reconeisserian coma legitima.

Fòrça que revendican lo cristianisme son coma los Fariseus que violavan los comandaments de Dieu, mas afirmavan que lors tradicions o rendián acceptable — Jèsus denoncièt aquel apròchi (Matèu 15:3-9)! Isaïas avertiguèt tanben que las gents que revendican èsser a Dieu se rebellarián contra Sa lei (Isaïas 30:9). Malastrosament, aquela rebellion sens lei es quicòm que vesèm encara uèi lo jorn.

Un autre "mistèri" sembla d'èsser que la Glèisa de Roma sembla de creire que sas agendas ecumenicas e interreligiosas militaristas menaràn a la patz e a una version non biblica del Reialme de Dieu sus la tèrra. L'Escritura avertís contra una futura unitat ecumenica que, segon çò qu'ensenha, aurà

de succès pendent qualques annadas (nòta: la *Bíblia Nòva Jerusalèm*, una traduccion aprovada per la Glèisa catolica romana, es mostrada):

> [4]Se prosternèron davant lo drac perque aviá donat a la bèstia son autoritat; e se prosternèron davant la bèstia, disent: «Qui se pòt comparar amb la bèstia?» Qui pòt combatre contra el?' [5]La bèstia foguèt autorizada a proferir sas vantardisas e blasfèmias e a agir pendent quaranta-dos meses; [6]e ela proferiguèt sas blasfèmias contra Dieu, contra son nom, sa Tenda celestiala e contra totes aqueles que i son abritats. [7]Li foguèt permés de far la guèrra als sants e de los conquerir, e li foguèt donat lo poder sus cada raça, pòble, lenga e nacion; [8]e totes los abitants de la tèrra lo adoraràn, es a dire totes aqueles que lor nom es pas estat escrich dempuèi la fondacion del mond dins lo libre de vida de l'Anhèl sacrificial. [9]Que qualqu'un que pòt ausir, escote: [10]Los que son per la captivitat, a la captivitat; los que son per la mòrt per l'espasa, a la mòrt per l'espasa. Es per aquò que los sants devon aver perseverança e fe. (Apocalipsi 13:4-10, NJB)

La Bíblia avertís contra una unitat babilonenca de la fin dels temps:

> [1] Un dels sèt àngels que tenián los sèt bòls venguèt parlar amb ieu, e diguèt: 'Vèn aquí e te mostrarai la senténcia de la granda prostituda qu'es assetada a ras d'aigas abondosas, [2] amb qui totes los reis de la tèrra se son prostituits, e que a embriagat tota la populacion del mond amb lo vin de son adultèri.' [3] Me menèt en esperit dins un desert, e aicí vegèri una femna assetada sus una bèstia escarlata qu'aviá sèt caps e dètz còrnas e èra plena de noms blasfèmes. [4] La femna èra vestida de púrpra e d'escarlata e lusissiá d'aur e de gemmas e de pèrlas, e teniá una copa d'aur plena de l'impuritat repugnanta de sa prostitucion; [5] **sus son front èra escrich un nom, un nom criptic: 'Babilònia la Granda, la maire de totas las prostitutas e de totas las practicas impuras sus la tèrra**.' [6] Vegèri qu'èra embriaga, embriaga del sang dels sants, e del sang dels martirs de Jèsus; e quand la vegèri, foguèri completament esbaubit. (Apocalipsi 17:1-6, NJB)

[9] « Aquò demanda d'astúcia. Los **sèt caps son los sèt puèges**, sus los quals la femna es assetada . . . [18] La femna qu'as vista es **la granda vila** qu'a l'autoritat sus totes los rèis de la tèrra. » (Apocalipsi 17:9,18, NJB)

[1] Après aquò, vegèri un autre àngel davalar del cèl, amb una granda autoritat donada a el; la tèrra resplendiguèt de sa glòria. [2] D'una votz fòrta cridèt: 'Babilònia es tombada, **Babilònia la Granda** es tombada, e es venguda lo repaire dels demònis e un lotjament per cada esperit impur e cada aucèl lord e fastigós. [3]Totas las nacions an begut fòrt del vin de sa prostitucion; cada rei de la tèrra s'es prostituit amb ela, e cada mercant s'es enriquit gràcias a sa luxúria.' [4]Una autra votz parlèt del cèl; l'ai ausida dire: **'Sortissètz, mon pòble, alunhatz-vos d'ela, per que non participetz a sos crims e per que non suportetz las meteissas plagas**. [5]Sos pecats son arribats fins al cèl, e Dieu a sos crimes en memòria: tractatz-la coma ela a tractat los autres. [6]Li caldrà pagar lo doble de çò qu'exigiguèt. Li caldrà beure una copa dobla de sa pròpria mescla. [7]Cada una de sas pompas e orgias deu èsser acompanhada d'una tortura o d'una agonia. Me crèi qu'ai lo tròn de reina; soi pas vidua e jamai conèisserai lo dòl. [8]Per aquò, en un sol jorn, las plagas cauran sus ela: malautiá, dòl e fam. Serà brusida fins a la tèrra. Lo Senhor Dieu que l'a condemnada es poderós.' [9] 'I aurà de plor e de lamentacion per ela de la part dels reis de la tèrra que se son prostituïts amb ela e an tengut d'orgias amb ela. Vejon la fumada mentre que crema, (Apocalipsi 18:1-9, NJB)

En Zacarias, la Bíblia avertís contra una Babilònia venenta e mòstra que l'unitat vertadièra se farà pas *abans que* Jèsus torne:

[10] Atents! Atents! Fugissètz de la tèrra del nòrd -- declara Yahweh -- pr'amor que vos ai escampilhadas als quatre vents del cèl -- declara Yahweh. [11] Atents! Escapatz, **Sion, que vivètz ara amb la filha de Babilònia!**

[12] Car Yahweh Sabaoth o ditz, pr'amor que la Glòria a mandat

me, a prepaus de las nacions que vos espolièron: 'Qual que siá que vos tòca, tòca la pruna de mon uèlh.' (13)Ara, agachatz, brandirai ma man sus eles e seràn espoliats per aqueles que redusiguèron en esclavatge.' Alara sabretz que Yahweh Sabaoth m'a mandat! 14Cantatz, rejòisissètz-vos, filha de Sion, car ara vau venir demorar entre vos - declara Yahweh! 15E aquel jorn, fòrça nacions se convertiràn a Yahweh. Òc, vendràn son pòble, e demoraràn entre vos. Alara sabretz que Yahweh Sabaoth m'a mandat a vosautres! 16Yahweh prendrà possession de Juda, sa part dins la Tèrra Santa, e tornarà far de Jerusalèm sa causida. (Zacarias 2:10-16, NJB; nòta dins las versions KJV/NKJV los vèrses son listats coma Zacarias 2:6-12)

Mentre que la cooperacion dins cèrts afars pòt èsser bona, d'unes aspèctes dels movements ecumenics e interreligioses que las Nacions Unidas, lo Vatican, nombroses protestants e los caps ortodòxes orientals promòvon son clarament condemnats per la Bíblia e deurián pas èsser encoratjats. Jèsus avertiguèt de personas que *pretendrián* lo seguir e que "enganarián fòrça mond" (Matèu 24:4-5). Una granda partida de l'ecumenisme es ligada a l'obertura del primièr sagèl de l'Apocalipsi 6:1-2, tanben conegut coma lo "cavalièr blanc" de l'Apocalipsi (que es PAS Jèsus) e la prostituda de l'Apocalipsi 17.

Coma Zacarias, l'apòstol Pau ensenhèt tanben que l'unitat vertadièra de la fe se fariá pas *abans que* Jèsus tornèsse:

13fins que nosautres totes arribem a l'unitat de la fe e de la coneissença del Filh de Dieu e formem l'Òme perfècte, plenament madur amb la plenitud meteissa de Crist. (Efesians 4:13, NJB)

Aqueles que creson que aquela unitat ven abans lo retorn de Jèsus se trompan. De fach, quand Jèsus tornarà, deurà destruïr l'unitat de las nacions que se mobilizaràn contra el:

11:15 Alara lo sètèn àngel sonèt de sa trompeta, e se sentiguèron dins lo cèl de voses que cridavan, en disent: 'Lo reialme del mond es vengut lo reialme de nòstre Senhor e de son Crist, e regnarà pels sègles dels sègles.' 16 Los vint-e-quatre ancians, assetats suls trons

en preséncia de Dieu, se prosternèron e tocèron la tèrra amb lors fronts, adorant Dieu [17] amb aquelas paraulas: «Vos rendèm gràcias, Senhor Dieu Totpoderós, Aquel qu'es, Aquel qu'èra, per aver pres vòstre grand poder e per aver començat vòstre règne.» [18] Las nacions s'èran revoltadas e ara es vengut lo temps de ta retribucion, e que los mòrts sián jutjats, e que tos servents los profètas, los sants e aqueles que crentan ton nom, pichons e grands a l'encòp, sián recompensats. Es vengut lo temps de destruire aqueles que destruson la tèrra.' (Apocalipsi 11:15-18, NJB)

[19:6]E ausiguèri çò que semblava èsser las vòts d'una granda multitud, coma lo bruch de l'ocean o lo grand rugit del tonèr, que respondián: «Alleluia! Lo règne del Senhor, nòstre Dieu Totpoderós, a començat…» [(19)]Puèi vegèri la bèstia, amb totes los reis de la tèrra e lors armadas, amassats per combatre lo Cavalièr e son armada. [20]Mas la bèstia foguèt presa presonièra, amb lo fals profèta que fasiá de miracles en nom de la bèstia e que per aqueles enganèt los que avián acceptat la marca de la bèstia e los que avián adorat son estatua. Aqueles dos foguèron lançats vius dins lo lac ardent de sofre. [21]Totes los autres foguèron tuats per l'espasa del Cavalier, que sortissiá de sa boca, e totes los aucèls se regorgèron de lor carn… [20:4]Puèi vegèri de tròns, ont se sètèron, e lor foguèt conferit lo poder de donar lo jutjament. Vegèri las armas de totes los que foguèron capolats per aver testimunhat per Jèsus e per aver predicat la paraula de Dieu, e los que refusèron d'adorar la bèstia o son estatua e acceptèron pas la marca sul front o sus las mans; tornèron a la vida, e regnèron amb lo Crist pendent mila ans. (Apocalipsi 19:6,19-21; 20:4, NJB)

Remarcatz que Jèsus deurà destruire las armadas del mond unificadas contra El. Alara, El e los sants de la primièra resurreccion regnaràn. Es alara qu'i aurà una unitat vertadièra de la fe. Malastrosament, fòrça escotaràn de ministres falses que semblan bons, mas o son pas, coma o avertiguèt l'apòstol Pau (2 Corintians 11:14-15). Se mai de mond comprenián vertadièrament la Bíblia e l'evangèli del Reialme de Dieu, mens de mond combatrián contra Jèsus a son retorn.

7. Perqué lo Reialme de Dieu?

E mai se los umans aiman pensar que sèm fòrça intelligents, i a de limits a nòstra compreneson, mentre que la de Dieu es «infinida» (Salm 147:5).

Es per aquò que caldrà l'intervencion de Dieu per reparar aquesta planeta.

Mentre que fòrça creson *en* Dieu, la granda majoritat dels umans son pas dispausats a far çò que ditz e a viure segon *çò que* dirigís vertadièrament. Remarcatz çò que seguís:

> [8] T'a mostrat, ò òme, çò qu'es bon; E que demanda lo Senhor de tu, Senon de far çò qu'es just, D'aimar la misericòrdia, E de caminar umblament amb ton Dieu? (Miquèas 6:8)

Caminar amb umilitat *amb* Dieu es pas quicòm que l'umanitat aja vertadièrament volgut far. Dempuèi lo temps d'Adam e Èva (Genèsi 3:1-6), los umans an causit de comptar sus eles meteisses e lors prioritats, puslèu que sus las de Dieu, malgrat sos comandaments (Èxode 20:3-17).

Lo Libre dels Proverbis ensenha:

> [5] Confia dins lo Senhor amb tot ton còr, E t'apièjes pas sus ta pròpria compreneson; [6] En totas tas vias reconeis-Lo, E El endreçarà tas sendas. [7] Siágues pas savi a tes pròpris uèlhs; Crenh lo Senhor e alunha-te del mal. (Proverbis 3:5-7)

Pasmens, la màger part de las gents se fiaràn pas vertadièrament de Dieu de tot lor còr, ni esperaràn qu'El lor dirigisca los passes. Fòrça dison que faràn çò que Dieu vòl, mas o fan pas. L'umanitat es estada enganada per Satanàs (Apocalipsi 12:9) e es tombada dins las concupiscéncias del mond e l'« orgulh de la vida » (1 Joan 2:16).

Per aquò, fòrça an inventat lors pròprias tradicions religiosas e govèrns laïcs perque pensan que sabon melhor. Pasmens, o sabon pas (cf. Jeremias 10:23) e la màger part se repentiràn pas vertadièrament.

Es per aquò que l'umanitat a besonh del Reialme de Dieu (cf. Matèu 24:21-22).

Consideratz las Beatituds

Una de las sèries de declaracions mai conegudas que Jèsus donèt foguèron las beatituds, que prononcièt dins son *Sermon de la Montanha*.

Remarcatz qualques unas de sas paraulas:

> [3] « Benaurats los paures en esperit, perque lor es lo reialme dels cèls. [4] Benaurats los que ploran, perque seràn reconfortats. [5] Benaurats los manses, perque heretaràn la tèrra. [6] Benaurats los que an fam e set de justícia, perque seràn sadolats. [7] Benaurats los misericordioses, Perque obtendràn misericòrdia. [8] Benaurats los purs de còr, Perque veiràn Dieu. [9] Benaurats los pacificators, Perque seràn sonats filhs de Dieu. [10] Benaurats los que son perseguits per amor de la justícia, Perque lor es lo reialme dels cèls. (Matèu 5:3-10)

Es dins lo Reialme de Dieu (cf. Marc 4:30-31), sovent nomenat lo Reialme dels cèls per Matèu (cf. Matèu 13:31), que aquelas promessas benesidas seràn complidas. Es dins lo Reialme de Dieu que la promesa serà complida que los manses heretaràn la tèrra e que los purs veiràn Dieu. Esperatz la bona novèla de las benediccions dins lo Reialme de Dieu!

Los camins de Dieu son justes

La vertat es que Dieu es amor (1 Joan 4:8,16) e Dieu es PAS egoïsta. Las leis de Dieu mòstran l'amor per Dieu e l'amor per nòstre vesin (Marc 12:29-31; Jacme 2:8-11). Las vias del mond son egoïstas e menan a la mòrt (Romans 8:6).

Remarcatz que la Bíblia mòstra que los crestians vertadièrs observan los comandaments:

> [1] Qual que siá que crega que Jèsus es lo Crist es nascut de Dieu, e tot aquel que ama lo que l'a engendrat ama tanben lo que n'es estat engendrat. [2] Per aquò sabèm que aimam los enfants de Dieu, quand aimam Dieu e gardam sos comandaments. [3] Perque aquò es l'amor de Dieu, que gardem sos comandaments. E sos comandaments son pas pesucs. (1 Joan 5:1-3)

Totes los comandaments de Dieu son justícia (Salm 119:172). Sas vias son puras (Titus 1:15). Malurosament, fòrça an acceptat divèrsas formas d'«iniquitat» e se'n adonan pas que Jèsus es pas vengut per destruire la lei o los profetas, mas per los complir (Matèu 5:17), en explicant lor vertadièr sens e en los espandissent al delà de çò que fòrça pensavan (per exemple Matèu 5:21-28). Jèsus ensenhèt que « qual que siá que faga e ensenhe aquelas causas, serà nomenat grand dins lo reialme dels cèls » (Matèu 5:19) (los tèrmes 'Reialme de Dieu' e 'reialme dels cèls' son intercambiables).

La Bíblia ensenha que la fe sens òbras es mòrta (Jacme 2:17). Fòrça pretendon de seguir Jèsus, mas creson pas vertadièrament a sos ensenhaments (Matèu 7:21-23) e l'imiton pas coma deurián (cf. 1 Corintians 11:1). « Lo pecat es la transgression de la lei » (1 Joan 3:4, KJV) e totes an pecat (Romans 3:23). Pasmens, la Bíblia mòstra que la misericòrdia trionfarà sul jutjament (Jacme 2:13) pr'amor que Dieu a vertadièrament un plan per totes (cf. Luc 3:6).

Las solucions umanas, al delà dels camins de Dieu, foncionaràn pas. Dins lo reialme millenari, Jèsus regnarà amb «un baston de fèrre» (Apocalipsi 19:15), e lo ben prevaldrà pr'amor que las gents viuràn segon los camins de Dieu. **TOTES los problèmas del mond existisson perque las societats d'aqueste mond refusan d'obesir a Dieu e a Sa lei**. L'istòria mòstra que l'umanitat es pas capabla de resòlver los problèmas de la societat:

> [6] Car la pensada carnala es mòrt, mas la pensada espirituala es vida e patz. [7] Pr'amor que la pensada carnala es enemistat contra Dieu; es pas somesa a la lei de Dieu, e quitament o pòt pas èsser. [8] Alara, los que son dins la carn pòdon pas agradar a Dieu. (Romans 8:6-8)

Los crestians devon se concentrar sus l'espiritual, e après la penedéncia e lo baptisme, recebon l'Esperit de Dieu per o far en aquesta èra (Romans 8:9), malgrat nòstras feblesas personalas:

> [26] Car vesètz vòstre apèl, fraires, que son pas nombroses los sages segon la carn, pas nombroses los poderoses, pas nombroses los nòbles, que son apelats. [27]Mas Dieu a causit las causas fòlas del

mond per avergonhar los sages, e Dieu a causit las causas flacas del mond per avergonhar las causas poderosas; [28]e las causas vilas del mond e las causas que son mespresadas, Dieu n'a causit, e las causas que son pas, per redusir a res las causas que son, [29]per que cap de carn se glorifique pas en Sa preséncia. [30] Mas de El, vosautres sètz en Crist Jèsus, que venguèt per nosautres saviesa de la part de Dieu—e justícia e santificacion e redempcion— [31] per que, coma es escrich: «Lo que se glorifica, que se glorifique dins lo Senhor.» (1 Corintians 1:26-31)

Los crestians devon se glorificar dins lo plan de Dieu! Caminam ara per la fe (2 Corintians 5:7), en mirant cap amont (Colossians 3:2) dins la fe (Ebrieus 11:6). Serem benesits per gardar los comandaments de Dieu (Apocalipsi 22:14).

Perqué l'Evangèli del Reialme de Dieu?

Los protestants an tendéncia a pensar qu'un còp qu'an acceptat Jèsus coma salvador, an cercat lo Reialme de Dieu. Los catolics romans creson que los baptizats, quitament coma infants, an intrat dins lor glèisa coma lo reialme. Los catolics romans e ortodòxes orientals an tendéncia a pensar que, a travèrs dels sacraments, etc., cercan lo reialme de Dieu. Mentre que los crestians devon èsser baptizats, los grecs-romans-protestants an tendéncia a se virar cap al mond per resòlver los problèmas de l'umanitat. An tendéncia a aver una vision terrèstra (cf. Romans 8:6-8).

Cercar d'en primièr lo Reialme de Dieu (Matèu 6:33) deu èsser un objectiu de tota la vida pels crestians. Un objectiu, non pas de cercar de solucions dins lo mond, mas en Dieu e dins sas vias. La bona novèla del Reialme de Dieu càmbia nòstras vidas.

La Bíblia ditz que los crestians regnaràn amb Jèsus, mas vos rendètz compte que aquò vòl dire que los crestians vertadièrs regnaràn efectivament sus de vilas? Jèsus ensenhèt:

[12] «Un òme nòble se'n anèt dins un país luènh per recebre un reialme e tornar. [13] Apelèt doncas dètz de sos servents, lor donèt dètz minas e lor diguèt: "Fasètz d'afars fins que torni." [14] Mas sos

ciutadans l'odèron e mandèron una delegacion darrèr el, en disent: "Volèm pas qu'aqueste òme regne sus nosautres."

15 "E foguèt aital que, quand tornèt, après aver recebut lo

reialme, comandèt que se faguèsson venir davant el aqueles servents als quals aviá donat l'argent, per saber quant cadun aviá ganhat amb lo comèrci. 16Alara venguèt lo primièr, disent: 'Mèstre, vòstra mina a ganhat dètz minas.' 17 E li diguèt: 'Ben fach, bon servidor; perque as estat fidèl dins un pauc de causa, auràs autoritat sus dètz vilas.' 18 E lo segond venguèt, en disent: 'Mèstre, vòstra mina a ganhat cinc minas.' 19 D'un biais similar li diguèt: 'Tu tanben, seràs sus cinc vilas.' (Luc 19:12-19)

Siatz fidèls sus lo pauc qu'avètz ara. Los crestians auràn l'escasença de regnar sus de vilas realas, dins un reialme vertadièr. Jèsus diguèt tanben: «Ma recompensa es amb ieu, per donar a cadun segon son òbra» (Apocalipsi 22:12). Dieu a un plan (Jòb 14:15) e un luòc (Joan 14:2) per aqueles que li respondràn vertadièrament (Joan 6:44; Apocalipsi 17:14). Lo Reialme de Dieu es real e ne podètz far partida!

Al començament de 2016, la revista *Science* publiquèt un article intitulat « Lo poder de las fòlas » qu'indicava que l'intelligéncia artificiala e lo crowdsourcing poirián resòlver los « problèmas diabolics » que l'umanitat afronta. Pasmens, l'article capitèt pas a comprene çò qu'èra la malícia, e encara mens cossí la resòlver. L'arribada ulteriora dels programas d'intelligéncia artificiala a de segur pas resolgut los problèmas del mond.

La cooperacion, en defòra de seguir los vertadièrs camins de Dieu, es condemnada a l'escasuda al sègle[XXI] coma o foguèt après lo Grand Deluvi quand l'umanitat cooperèt per bastir la Tor de Babèl, que capitèt pas (Genèsi 11:1-9).

Los problèmas del mond, dins de luòcs coma l'Orient Mejan (malgrat los ganhs temporals esperats, per ex. Daniel 9:27a; 1 Tessalonicencs 5:3), seràn pas resolguts pels umans—avèm besonh de la patz del Reialme de Dieu (Romans 14:17).

Los problèmas del terrorisme internacional, malgrat los ganhs esperats, seràn pas resolguts (cf. Ezequièl 21:12) pels enganats de las Nacions Unidas (cf. Apocalipsi 12:9)—avèm besonh de la jòia e del reconfort del Reialme de Dieu.

Los problèmas de l'environament seràn PAS resolguts per la cooperacion internacionala, pr'amor que las nacions del mond ajudaràn a destruire la tèrra (Apocalipsi 11:18), mas seràn resolguts pel Reialme de Dieu.

Las questions d'immoralitat sexuala, d'avortament e de venda de pèças del còs uman seràn pas resolgudas pels Estats Units (cf. Apocalipsi 18:13), mas pel Reialme de Dieu.

Lo deute massís que los Estats Units, lo Reialme Unit e fòrça autras nacions an serà pas resolgut per de tractats internacionals, mas fin finala (aprèp la destruccion segon Abacuc 2:6-8) pel Reialme de Dieu.

L'ignorància e la marrida educacion seràn pas resolgudas per las Nacions Unidas—avèm besonh del Reialme de Dieu. Los conflictes religioses seràn pas vertadièrament resolguts per cap de movement ecuménic-interreligiós qu'accepta lo salvament en defòra del vertadièr Jèsus de la Bíblia. Lo pecat es LO PROBLÈMA dins lo mond e per aquò, avèm besonh del sacrifici de Jèsus e de Son retorn dins lo Reialme de Dieu. La sciéncia medicala modèrna a pas totas las responsas per la santat umana—avèm besonh del Reialme de Dieu.

Los problèmas de la fam se resoldràn pas amb d'organismes geneticament modificats que meton de regions del mond en risc de famina a causa de la possibilitat de fracasses massisses de las culturas—avèm besonh del Reialme de Dieu.

La pauretat massissa dins d'unas partidas d'Africa, d'Asia e endacòm mai, e mai se beneficia per un temps de la 'Babilònia' de la fin dels temps (cf. Apocalipsi 18:1-19), resoldrà pas lo problèma de la pauretat—avèm besonh del Reialme de Dieu. L'idèa que, fòra de Jèsus, l'umanitat pòt portar l'utopia dins aquesta 'edat mala presenta' es un evangèli fals (Galatas 1:3-10). Avèm besonh del Reialme de Dieu.

La fasa millenària del Reialme de Dieu es un reialme literal que serà establit sus la tèrra. Serà basat sus las leis amorosas de Dieu e sus un Dieu amorós coma cap. Los sants regnaràn amb Crist pendent mila ans (Apocalipsi 5:10; 20:4-6). Aqueste reialme inclurà los que son vertadièrament dins la Glèisa de Dieu, mas cap d'escritura ditz que lo Reialme de Dieu es en realitat la Glèisa (catolica romana o autra). La Glèisa de Roma s'es opausada a l'ensenhament millenari, e mai tard s'opausarà amb mai de fòrça al messatge de l'evangèli de la Bíblia a mesura que nos aprocharem de la fin. Aquò aurà probablament una cobertura mediatica significativa que poiriá ajudar a complir Matèu 24:14.

Dins sa fasa finala, lo Reialme de Dieu comprendrà la «Nòva Jerusalèm, que davala del cèl, de la part de Dieu» (Apocalipsi 21:2) e sa crèissença aurà pas de fin. I aurà pas pus d'iniquitat, pas pus de tristesa, e pas pus de mòrt.

Predicar e comprene l'evangèli del Reialme de Dieu es un tèma important de la Bíblia. Los escrivans de l'Ancian Testament n'ensenhèron. Jèsus, Pau e Joan n'ensenhèron. Lo sermon 'crestian' mai ancian que subrevisquèt fòra del Novèl Testament n'ensenhava. Los caps crestians del començament del segond sègle, coma Policarp e Meliton, n'ensenhèron. Nosautres, dins la Glèisa Contunhada de Dieu, n'ensenham uèi. Remembratz-vos que lo Reialme de Dieu es lo primièr subjècte que la Bíblia mòstra que Jèsus predicèt (Marc 1:14-15). Foguèt tanben çò que predicèt après sa resurreccion (Actes 1:3)—e es quicòm que los crestians devon cercar en primièr (Matèu 6:33).

L'evangèli parla pas solament de la vida e de la mòrt de Jèsus. L'accent de l'evangèli qu'ensenhava Jèsus e sos seguidors èra lo Regne de Dieu venent. L'evangèli del reialme inclutz lo salut per mejan del Crist, mas inclutz tanben l'ensenhament de la fin dels govèrns umans (Apocalipsi 11:15).

Remembratz-vos, Jèsus ensenhèt que la fin vendriá pas abans que l'evangèli del reialme siá predicat al mond entièr coma testimòni a totas las nacions (Matèu 24:14). E aquela predicacion se debana ara. Voldriatz far partida del sosten d'aquela òbra finala dels darrièrs temps?

La bona novèla es que **lo Reialme de Dieu es la solucion als problèmas que l'umanitat afronta**. Pasmens, la màger part vòlon pas lo sosténer, ni l'ausir,

ni creire sa vertat. Lo Reialme de Dieu es eternal (Matèu 6:13), mentre que «aqueste mond passa» (1 Corintians 7:31).

Proclamar lo vertadièr evangèli del Reialme de Dieu es quicòm que nosautres, dins la Glèisa Contunhada de Dieu, prenèm a còr. Nos esforçam d'ensenhar totas las causas que la Bíblia ensenha (Matèu 28:19-20), inclusent lo Reialme de Dieu (Matèu 24:14). Mentre qu'esperam aquel reialme, nos cal aprene e seguir las vias de Dieu e consolar los autres que vòlon creire la vertat.

Deuriatz pas sosténer la proclamacion de l'evangèli del Reialme de Dieu que ven? Creiretz l'evangèli del Reialme de Dieu?

Glèisa *Contunhada* de Dieu
(Continuing Church of God)

The USA mailing address of the *Continuing* Church of God is P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA; website www.ccog.org.

Sits web de la Glèisa Contunhada de Dieu (CCOG)

CCOG.ASIA Aqueste site se centra sus Asia.
CCOG.IN Aqueste site es destinat a las personas d'origina indiana.
CCOG.EU Aqueste site es destinat a Euròpa.
CCOG.NZ Aqueste site es destinat a la Nòva Zelanda e a d'autres d'ascendéncia britanica.
CCOG.ORG Es lo sit web principal de la Glèisa *Contunhada* de Dieu. Servís de personas sus totes los continents. Conten d'articles, de ligams e de vidèos.
CCOGCANADA.CA Aqueste site s'adreça a las personas del Canadà.
CCOGAFRICA.ORG Aqueste site s'adreça a las personas d'Africa.
CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Aqueste es lo site web en lenga espanhòla de la Glèisa Contunhada de Dieu.
PNIND.PH Patuloy na Iglesya ng Diyos. Aqueste es lo sit web de las Filipinas de la Glèisa Contunhada de Dieu. Conten d'informacions en anglés e en tagalog.

Sits web d'actualitats e d'istòria

COGWRITER.COM Aqueste sit web es un esplech de proclamacion màger e conten de nòvas, de doctrina, d'articles istorics, de vidèos e de mesas a jorn profeticas.
CHURCHHISTORYBOOK.COM Aqueste es un sit web aisit de remembrar amb d'articles e d'informacions sus l'istòria de la Glèisa.
BIBLENEWSPROPHECY.NET Es un sit web de ràdio en linha en anglés que tracta de nòvas e de subjèctes biblics. BNPI.NET a mantunas lengas.

Canals de vidèos YouTube e BitChute per de sermòns e de sermònetas

Canal **BibleNewsProphecy**. Vidèos de sermonetas de la CCOG.
Canal **CCOGAfrica**. Messatges de la CCOG dins de lengas africanas.
Canal **CCOG Animations** per ensenhar d'aspèctes de las cresenças crestianas.
Lo canal **CDLIDDSermones** a de messatges en lenga espanhòla.
Canal **ContinuingCOG**. Sermons vidèo de la CCOG.

La fòto mòstra çai jos qualques unas de las raras bricas que demòran (mai d'autras apondudas pus tard) d'un bastiment a Jerusalèm, de còps conegut coma lo Cenacle, mas melhor descrich coma la Glèisa de Dieu sus la Colina Oèst de Jerusalèm (actualament nomenada Mont Sion):



Se crei que aquò seriá estat lo luòc del primièr bastiment benlèu de la primièra vertadièra glèisa crestiana. Un bastiment ont lo «evangèli del Reialme de Dieu» de Jèsus seriá estat predicat. Aquò èra un bastiment a Jerusalèm que ensenhava l'evangèli del Reialme de Dieu.

Per aquesta rason, nosautres tanben rendèm gràcias a Dieu sens cessar, perque... vosautres, fraires, sètz venguts imitaires de las glèisas de Dieu que son en Judaèa en Crist Jèsus. (1 Tessalonicencs 2:13-14)

Combatètz per la fe que foguèt un còp per totas transmesa als sants. (Judas 3)

Lor diguèt (Jèsus): «Cal que predique l'evangèli del reialme de Dieu dins las autras vilas tanben, pr'amor que per aquò soi estat mandat.» (Luc 4:43)

Mas cercatz lo reialme de Dieu, e totas aquelas causas vos seràn apondudas. Avètz pas de paur, pichon tropèl, car es lo bon plaser de vòstre Paire de vos donar lo reialme. (Luc 12:31-32)

E aqueste evangèli del reialme serà predicat dins lo mond entièr en testimòni per totas las nacions, e alara vendrà la fin. (Matèu 24:14)